

Επίσημη Εφημερίδα C 147

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
25 Μαΐου 2013

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 147/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 141 της 18.5.2013 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 147/02 Υπόθεση C-10/13: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Ιανουαρίου 2013 — Csilla Sajtos κατά Budapest Főváros VI. Kerület Önkormányzata 2

2013/C 147/03 Υπόθεση C-32/13: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Nürnberg (Γερμανία) στις 22 Ιανουαρίου 2013 — Petra Würker κατά Familienkasse Nürnberg 2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 147/04	Υπόθεση C-45/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 28 Ιανουαρίου 2013 — Andreas Kainz κατά Pantherwerke AG	2
2013/C 147/05	Υπόθεση C-46/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Datenschutzkommission (Αυστρία) στις 28 Ιανουαρίου 2013 — Η κατά Ε	3
2013/C 147/06	Υπόθεση C-50/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Aosta (Ιταλία) στις 30 Ιανουαρίου 2013 — Rocco Papalia κατά Comune di Aosta	3
2013/C 147/07	Υπόθεση C-56/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szegedi Ítéldóttábla (Ουγγαρία) στις 4 Φεβρουαρίου 2013 — Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt κατά Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal	4
2013/C 147/08	Υπόθεση C-58/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio Nazionale Forense (Ιταλία) στις 4 Φεβρουαρίου 2013 — Angelo Alberto Torresi κατά Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata	5
2013/C 147/09	Υπόθεση C-59/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio Nazionale Forense (Ιταλία) στις 4 Φεβρουαρίου 2013 — Pierfrancesco Torresi κατά Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata	5
2013/C 147/10	Υπόθεση C-66/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 8 Φεβρουαρίου 2013 — Green Network SpA κατά Autorità per l'energia elettrica e il gas	6
2013/C 147/11	Υπόθεση C-69/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale civile di Roma (Ιταλία) στις 11 Φεβρουαρίου 2013 — Mediaset SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico	7
2013/C 147/12	Υπόθεση C-73/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Tivoli (Ιταλία) στις 11 Φεβρουαρίου 2013 — T	7
2013/C 147/13	Υπόθεση C-75/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 14 Φεβρουαρίου 2013 — SEK Zollagentur GmbH κατά Hauptzollamt Gießen	8
2013/C 147/14	Υπόθεση C-80/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 15 Φεβρουαρίου 2013 — ACO Industries Tábor, s. r. o. κατά Odvolací finanční ředitelství	8
2013/C 147/15	Υπόθεση C-82/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 19 Φεβρουαρίου 2013 — Società Cooperativa Madonna dei Miracoli κατά Regione Abruzzo, Ministero delle politiche agricole e forestali	8
2013/C 147/16	Υπόθεση C-85/13: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	9
2013/C 147/17	Υπόθεση C-88/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Βέλγιο) στις 22 Φεβρουαρίου 2013 — Philippe Gruslin κατά Citibank Belgium SA	10
2013/C 147/18	Υπόθεση C-91/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 25ης Φεβρουαρίου 2013 — Essent Energie Productie BV κατά Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	10

2013/C 147/19	Υπόθεση C-92/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 25 Φεβρουαρίου 2013 — Gemmente 's-Hertogenbosch κατά Staatssecretaris van Financiën	11
2013/C 147/20	Υπόθεση C-105/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαρτίου 2013 — P.J. Vonk Noordegraaf κατά Staatssecretaris van Economische Zaken	11
2013/C 147/21	Υπόθεση C-110/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 7 Μαρτίου 2013 — HaTeFo GmbH κατά Finanzamt Haldensleben	12
2013/C 147/22	Υπόθεση C-114/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Antwerpen (Βέλγιο) στις 11 Μαρτίου 2013 — Theodora Hendrika Bouman κατά Rijksdienst voor Pensioenen ...	12
2013/C 147/23	Υπόθεση C-123/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαρτίου 2013 η Versalis SpA, Eni SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-103/08, Versalis SpA, νυν Polimeri Europa SpA, και Eni SpA κατά Επιτροπής	13
2013/C 147/24	Υπόθεση C-127/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαρτίου 2013 ο Guido Strack κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 15 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-392/07, Guido Strack κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	14
2013/C 147/25	Υπόθεση C-136/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Μαρτίου 2013 η Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, πρώην Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, και η Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 22 Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro κατά Επιτροπής	15

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 147/26	Υπόθεση T-294/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2013 — CBp Carbon Industries κατά ΓΕΕΑ (CARBON GREEN) [Κοινοτικό σήμα — Διεθνής καταχώριση περιλαμβάνουσα την Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Λεκτικό κοινοτικό σήμα CARBON GREEN — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]	16
2013/C 147/27	Υπόθεση T-505/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2013 — Höganäs κατά ΓΕΕΑ — Haynes (ASTALOY) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος ASTALOY — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα HASTELLOY — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Συνυπαρξη των σημάτων]	16
2013/C 147/28	Υπόθεση T-87/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2013 — GRP Security κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Ρήτρα διατησίας — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Υπηρεσίες εποπτείας και φυλάξεως των κτιρίων του Ελεγκτικού Συνεδρίου — Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση μονομερούς καταγγελίας της συμβάσεως με αίτημα καταβολής αποζημιώσεως — Πράξη συμβατικής φύσεως — Παράλειψη αναχαρακτηρισμού της προσφυγής — Απαράδεκτο — Απόφαση επιβάλλουσα την κύρωση του αποκλεισμού επί περίοδο τριών μηνών — Έννομο συμφέρον — Δικαιώματα άμυνας — Σοβαρή παράλειψη εκπληρώσεως των υποχρεώσεων — Αρχή της νομιμότητας των ποινών — Κατάχρηση εξουσίας — Αναλογικότητα)	16

2013/C 147/29	Υπόθεση T-336/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2013 — Italiana Calzature κατά ΓΕΕΑ — Vicini (Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό και προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ZANOTTI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009] 17	17
2013/C 147/30	Υπόθεση T-337/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2013 — Italiana Calzature κατά ΓΕΕΑ — Vicini (Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ZANOTTI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]..... 17	17
2013/C 147/31	Υπόθεση T-360/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2013 — Fercal — Consultadoria e Serviços κατά ΓΕΕΑ — Parfums Rochas (PATRIZIA ROCHA) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος PATRIZIA ROCHA — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα ROCHAS — Άρνηση καταχώρισης από το τμήμα ανακοπών — Απαράδεκτο της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009] 18	18
2013/C 147/32	Υπόθεση T-671/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2013 — IPK International κατά Επιτροπής («Συνδρομή στη χρηματοδότηση σχεδίου οικολογικού τουρισμού — Επιστροφή των ανακτηθέντων ποσών — Απόφαση που εκδίδεται κατόπιν της ακυρώσεως από το Γενικό Δικαστήριο της προγενέστερης αποφάσεως περί ανακλήσεως της συνδρομής — Αντισταθμιστικοί τόκοι — Τόκοι υπερημερίας — Υπολογισμός») 18	18
2013/C 147/33	Υπόθεση T-110/12 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2013 — Iranian Offshore Engineering & Construction κατά Συμβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα εις βάρος του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος — Στάθμιση συμφερόντων) 18	18
2013/C 147/34	Υπόθεση T-113/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2013 ο Kris Van Noyghem κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-77/11, Van Noyghem κατά Συμβουλίου 19	19
2013/C 147/35	Υπόθεση T-116/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Φεβρουαρίου 2013 ο Giorgio Lebedef κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-70/11, Lebedef κατά Επιτροπής 19	19
2013/C 147/36	Υπόθεση T-117/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Φεβρουαρίου 2013 ο Giorgio Lebedef κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-109/11, Lebedef κατά Επιτροπής 20	20
2013/C 147/37	Υπόθεση T-126/13: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2013 — Direct Way και Direct Way Worldwide κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 20	20
2013/C 147/38	Υπόθεση T-139/13: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2013 — Eltek κατά ΓΕΕΑ — Eltec Elektronik (ELTEK) 21	21

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 147/39	Υπόθεση T-140/13: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2013 — Scheepsbouw Nederland κατά Επιτροπής	22
2013/C 147/40	Υπόθεση T-150/13: Αγωγή της 11ης Μαρτίου 2013 — Ziegler Relocation κατά Επιτροπής	22
2013/C 147/41	Υπόθεση T-156/13: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2013 — Petro Suisse Intertrade κατά Συμβουλίου	23
2013/C 147/42	Υπόθεση T-157/13: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Sorinet Commercial Trust Bankers κατά Συμβουλίου	23
2013/C 147/43	Υπόθεση T-158/13: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Iralco κατά Συμβουλίου	24
2013/C 147/44	Υπόθεση T-159/13: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — HK Intertrade κατά Συμβουλίου	24
2013/C 147/45	Υπόθεση T-160/13: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Bank Mellat κατά Συμβουλίου	25
2013/C 147/46	Υπόθεση T-162/13: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2013 — Magic Mountain Kletterhallen κ.λπ. κατά Επιτροπής	25
2013/C 147/47	Υπόθεση T-164/13: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Sun Capital Partners κατά ΓΕΕΑ — Sun Capital Partners (SUN CAPITAL)	26
2013/C 147/48	Υπόθεση T-169/13: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Benelli Q.J. κατά ΓΕΕΑ — Demharter (MOTO B)	27
2013/C 147/49	Υπόθεση T-170/13: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Benelli Q.J. κατά ΓΕΕΑ — Demharter (MOTOBI)	27
2013/C 147/50	Υπόθεση T-171/13: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Benelli Q.J. κατά ΓΕΕΑ — Demharter (MOTOBI B PESARO)	28
2013/C 147/51	Υπόθεση T-175/13: Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2013 — Omega κατά ΓΕΕΑ — Omega Engineering (Ω OMEGA)	28
2013/C 147/52	Υπόθεση T-180/13: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Pesquerias Riveirenses κ.λπ. κατά Συμβουλίου	29
2013/C 147/53	Υπόθεση T-191/13: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2013 — Ισπανία κατά Επιτροπής	29
2013/C 147/54	Υπόθεση T-194/13: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2013 — United Parcel Service κατά Επιτροπής	30

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 147/55	Υπόθεση F-20/06 RENV: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 2013 — De Luca κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αναπομπή στο Δικαστήριο Δημοσίας Διοίκησης κατόπιν αναιρέσεως — Διορισμός — Υπάλληλος εντασσόμενος σε ανώτερη ομάδα καθηκόντων μέσω γενικού διαγωνισμού — Υποψήφιος περιληφθείς σε πίνακα επιτυχόντων πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Μεταβατικοί κανόνες κατατάξεως σε βαθμό κατά την πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)	31
2013/C 147/56	Υπόθεση F-91/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Μαρτίου 2013 — ΑΚ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Μόνιμοι υπάλληλοι — Άρθρο 43, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Όψιμη σύνταξη των εκθέσεων εξελίξεως σταδιοδρομίας — Ηθική βλάβη — Απώλεια κάθε δυνατότητας προαγωγής)	31
2013/C 147/57	Υπόθεση F-87/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 2013 — Wahlström κατά Frontex («Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Άρθρο 8 του ΚΛΠ — Διαδικασία — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Αρμοδιότητα»)	32
2013/C 147/58	Υπόθεση F-93/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2013 — Taghani κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού περί αποκλεισμού από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως — Ένδικα βοηθήματα — Ένδικη προσφυγή ασκηθείσα πριν από την απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως — Παραδεκτό — Τροποποίηση της προκηρύξεως του διαγωνισμού μετά τη διεξαγωγή των προκριματικών δοκιμασιών — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Ασφάλεια δικαίου)	32
2013/C 147/59	Υπόθεση F-111/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2013 — van der Aat κ.λπ. κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Ετήσια αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού — Άρθρα 64, 65, και 65α του ΚΥΚ — Παράρτημα XI του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1239/2010 — Διορθωτικοί συντελεστές — Υπάλληλοι που είναι τοποθετημένοι στην Ispra]	32
2013/C 147/60	Υπόθεση F-112/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2013 — Dalmasso κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Ετήσια αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού — Άρθρα 64, 65, και 65α του ΚΥΚ — Παράρτημα XI του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1239/2010 — Διορθωτικοί συντελεστές — Υπάλληλοι που είναι τοποθετημένοι στην Ispra]	33
2013/C 147/61	Υπόθεση F-10/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2013 — SF (*) κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Ημερήσιο νοσοκομειακό επίδομα — Μετάθεση — Χορήγηση του ημερήσιου αποζημίωσης — Υπάλληλος ο οποίος είναι ιδιοκτήτης στέγης ευρισκόμενης στο νέο τόπο άσκησης των καθηκόντων του — Απόδειξη ότι υπεβλήθη σε έξοδα λόγω της προσωρινής εγκατάστασής του στο νέο τόπο άσκησης των καθηκόντων του)	33
2013/C 147/62	Υπόθεση F-13/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2013 — BR κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Μη ανανέωση σύμβασης)	33

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 147/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 141 της 18.5.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 129 της 4.5.2013

EE C 123 της 27.4.2013

EE C 114 της 20.4.2013

EE C 108 της 13.4.2013

EE C 101 της 6.4.2013

EE C 86 της 23.3.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Ιανουαρίου 2013 — Csilla Sajtos κατά Budapest Főváros VI. Kerület Önkormányzata

(Υπόθεση C-10/13)

(2013/C 147/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Csilla Sajtos

Καθής: Budapest Főváros VI. Kerület Önkormányzata

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 6, παράγραφος 3, της [Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση], είναι το δικαίωμα προστασίας έναντι της αδικαιολόγητης απολύσεως θεμελιώδες δικαίωμα το οποίο αποτελεί μέρος του δικαίου της Ένωσης ως γενική αρχή και πρέπει να θεωρείται διάταξη του πρωτογενούς δικαίου;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, έχουν και οι δημόσιοι υπάλληλοι το δικαίωμα αυτό;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Nürnberg (Γερμανία) στις 22 Ιανουαρίου 2013 — Petra Würker κατά Familienkasse Nürnberg

(Υπόθεση C-32/13)

(2013/C 147/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sozialgericht Nürnberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Petra Würker

Καθού: Familienkasse Nürnberg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 77 ή το άρθρο 78 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ την έννοια ότι η χορήγηση συντάξεως λόγω ανατροφής τέκνου (Erziehungsrente) γεννά αξίωση του ενδιαφερομένου έναντι του κράτους μέλους το οποίο καταβάλλει τη σύνταξη;
- 2) Έχει επέλθει κάποια αλλαγή από την 1η Μαΐου 2010 μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽²⁾ και έχει το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 την έννοια ότι κάθε είδους σύνταξη (ακόμα και μία γερμανική σύνταξη λόγω ανατροφής τέκνου) γεννά τέτοια αξίωση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 28 Ιανουαρίου 2013 — Andreas Kainz κατά Pantherwerke AG

(Υπόθεση C-45/13)

(2013/C 147/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και αναιρεσείων: Andreas Kainz

Εναγομένη και αναιρεσίβλητη: Pantherwerke AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η φράση «τόπος όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός», η οποία περιέχεται στο άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, στην περίπτωση της ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, την έννοια,

1.1. ότι ο τόπος του ζημιογόνου γεγονότος («τόπος τελέσεως της πράξεως») είναι ο τόπος της έδρας του παραγωγού,

1.2. ότι ο τόπος του ζημιογόνου γεγονότος («τόπος τελέσεως της πράξεως») είναι ο τόπος της θέσεως του προϊόντος σε κυκλοφορία,

1.3. ότι ο τόπος του ζημιογόνου γεγονότος («τόπος τελέσεως της πράξεως») είναι ο τόπος όπου ο χρήστης αγόρασε το προϊόν;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ερώτημα 1.2:

2.1. Τίθεται το προϊόν σε κυκλοφορία όταν έχει εξέλθει της παραγωγικής διαδικασίας που εφαρμόζει ο παραγωγός και έχει εισέλθει σε διαδικασία εμπορικής κυκλοφορίας, στο πλαίσιο της οποίας προτείνεται, ως έχει, στο κοινό προς χρήση ή ανάλωση;

2.2. Τίθεται το προϊόν σε κυκλοφορία, όταν διανέμεται, στο πλαίσιο οργανωμένου συστήματος διανομής, στους τελικούς καταναλωτές;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ 2001, L 012, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής απόφασως την οποία υπέβαλε το Datenschutzkommission (Αυστρία) στις 28 Ιανουαρίου 2013 — Η κατά Ε

(Υπόθεση C-46/13)

(2013/C 147/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Datenschutzkommission

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Η

Καθού: Ε

Προδικαστικά ερωτήματα:

1) Πρέπει το άρθρο 7, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/24/ΕΚ ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο αφορά η διατήρηση δεδομένων κατά την έννοια της οδηγίας δεν εμπίπτει στον κύκλο του «ειδικά εξουσιοδοτημένου προσωπικού» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής και δεν μπορεί να του αναγνωριστεί δικαίωμα προσβάσεως στα δικά του δεδομένα δυνάμει να αντιταχθεί έναντι των παρόχων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμων στο κοινό ή δημοσίου δικτύου επικοινωνιών;

2) Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και δ', της οδηγίας 95/46/ΕΚ ⁽²⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαίωμα ενός φυσικού προσώπου το οποίο αφορά η διατήρηση δεδομένων κατά την έννοια της οδηγίας 2006/24/ΕΚ να έχει πρόσβαση στα δεδομένα του μπορεί να αποκλειστεί ή να περιοριστεί βάσει του άρθρου 12, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής έναντι των παρόχων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμων στο κοινό ή δημοσίου δικτύου επικοινωνιών;

3) Σε περίπτωση εν μέρει τουλάχιστον καταφατικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα: Συνάδει το άρθρο 7, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/24/ΕΚ προς το θεμελιώδες δικαίωμα που κατοχυρώνει το άρθρο 8, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του Χάρτη και, ως εκ τούτου, είναι ισχυρό;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΕ L 105, σ. 54).

⁽²⁾ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής απόφασως την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Aosta (Ιταλία) στις 30 Ιανουαρίου 2013 — Rocco Papalia κατά Comune di Aosta

(Υπόθεση C-50/13)

(2013/C 147/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Aosta

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Rocco Papalia

Εναγόμενος: Comune di Aosta

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται το Δικαστήριο αν η οδηγία 1999/70/ΕΚ⁽¹⁾ (άρθρο 1 και ρήτρα 5 της συνημμένης συμφωνίας-πλαίσου, καθώς και κάθε άλλος σχετικός ή συναφής κανόνας), πρέπει να εκληφθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει ο εργαζόμενος, ο οποίος προσλαμβάνεται από δημόσιο φορέα με σύμβαση ορισμένου χρόνου χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις τις οποίες τάσσει η προαναφερθείσα κοινοτική ρύθμιση, να έχει δικαίωμα αποκαταστάσεως της ζημίας του μόνον αν αποδείξει την πραγματική ύπαρξη ζημίας, δηλαδή μόνον καθόσον αποδεικνύει θετικά, προβάλλοντας έστω και ενδείξεις, οι οποίες εντούτοις πρέπει να είναι συγκεκριμένες, ότι αναγκάστηκε να εγκαταλείψει άλλες καλύτερες ευκαιρίες απασχολήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ L 175, σ. 43.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szegedi Ítéltábla (Ουγγαρία) στις 4 Φεβρουαρίου 2013 — Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt κατά Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal

(Υπόθεση C-56/13)

(2013/C 147/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szegedi Ítéltábla

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt.

Εναγομένη και εφεσίβλητη: Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης –και δη προς τις οδηγίες 92/40/ΕΟΚ⁽¹⁾ και 2005/94/ΕΚ του Συμβουλίου και προς την απόφαση 2006/105/ΕΚ της Επιτροπής– η απόφαση που εξέδωσαν οι ουγγρικές διοικητικές αρχές στο πλαίσιο προσωρινών μέτρων για την προστασία κατά της υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών, με την οποία καθορίστηκε μια ζώνη προστασίας εντός της οποίας ήταν απαγορευμένη, μεταξύ άλλων, η μεταφορά πουλερικών;

Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης –και δη προς τις οδηγίες 92/40/ΕΟΚ και 2005/94/ΕΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου και προς την απόφαση 2006/115/ΕΚ της Επιτροπής– η απόφαση που εξέδωσαν οι ουγγρικές διοικητικές αρχές στο πλαίσιο προσωρινών μέτρων για την προστασία κατά της υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών, με την οποία τροποποιήθηκαν εν μέρει οι ρυθμίσεις σχετικά με τη ζώνη προστασίας και απαγορεύτηκε εντός αυτής, μεταξύ άλλων, η μεταφορά πουλερικών μέσω της ζώνης αυτής, καθώς και το μέτρο που ελήφθη σε σχέση προς την ενάγουσα με εντολή της αρμόδιας αρχής (απόφαση μη υποκείμενη σε προσφυγή), με την οποία της απαγορεύτηκε η

μεταφορά (για τους σκοπούς του εκτροφείου) γαλοπούλων σε αγρόκτημα κείμενο, εντός της ζώνης προστασίας, ακριβώς στο επίκεντρο της ανιχνευθείσας μολυσματικής ασθένειας;

2) Αποτελούσε έναν από τους σκοπούς των οδηγιών 92/40/ΕΟΚ και 2005/94/ΕΚ του Συμβουλίου, ως πηγές του δικαίου της Ένωσης, να θεσπιστεί ρύθμιση από την Ένωση προκειμένου να αποκατασταθούν οι ενδεχόμενες ζημιές που προκλήθηκαν στους ιδιώτες συνεπεία των προσωρινών προστατευτικών μέτρων τα οποία ελήφθησαν έναντι της υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών εντός της Ένωσης; Η νομική βάση του δικαίου της Ένωσης που παρατίθεται στις οδηγίες 92/40/ΕΟΚ και 2005/94/ΕΚ του Συμβουλίου και στις αποφάσεις 2006/105/ΕΚ και 2006/115/ΕΚ της Επιτροπής παρέχει αρκούντως εκτεταμένη αρμοδιότητα για τη θέσπιση ρυθμίσεως από την Ένωση προκειμένου να αποκαταστήσει τις ενδεχόμενες ζημιές που προκλήθηκαν στους ιδιώτες συνεπεία των προσωρινών προστατευτικών μέτρων κατά της υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: είναι νόμιμος και συμβιβάζεται προς το δίκαιο της Ένωσης ο περιορισμός του δικαιώματος αποκαταστάσεως των ζημιών που προκαλούνται από τα προσωρινά εθνικά μέτρα τα οποία ελήφθησαν κατ' εφαρμογήν των προπαρατεθέντων νομοθετημάτων; Μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά αναγκαίο και σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας περιορισμό του δικαιώματος αποκαταστάσεως των ζημιών που προκάλεσε στους ιδιώτες εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζει την έκταση των ζημιών τις οποίες υποχρεούται να αποκαταστήσει το κράτος στις πράγματι προκληθείσες ζημιές και βλάβες και αποκλείει τη δυνατότητα αποζημιώσεως για το διαφυγόν κέρδος;

4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: μπορεί η ενάγουσα να στηρίξει το δικαίωμά της αποζημιώσεως για το διαφυγόν κέρδος απευθείας σε παράβαση των διατάξεων του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 16 που αφορά την επιχειρηματική ελευθερία, άρθρο 17 που αφορά το δικαίωμα ιδιοκτησίας και άρθρο 47 που αφορά το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου) εάν τα προσωρινά μέτρα που έλαβε το κράτος μέλος προκειμένου να συμμορφωθεί προς το δίκαιο της Ένωσης, στο πλαίσιο της προστασίας κατά της υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών, προκάλεσαν ζημιές στην ενάγουσα πλην όμως, σε σχέση προς την αποκατάσταση των προκληθεισών ζημιών, η εθνική ρύθμιση περιορίζει το δικαίωμα μιας τέτοιας αποζημιώσεως, αποκλείοντας τη δυνατότητα διεκδικήσεως αποζημιώσεως για το διαφυγόν κέρδος;

5) Εάν μπορούσε να προβληθεί δικαίωμα αποζημιώσεως για το σύνολο των ζημιών επί τη βάσει κάποιου νομικού ερείσματος του δικαίου της Ένωσης, μπορεί το δικαίωμα αυτό να προβληθεί αποκλειστικά έναντι του κράτους ή, στο πλαίσιο διασταλτικής ερμηνείας της εννοίας του κράτους, το δικαίωμα αυτό μπορεί επίσης να προβληθεί έναντι της δημόσιας διοικήσεως στο πλαίσιο διαδικασίας για την αποζημίωση των ζημιών που προκλήθηκαν στο πλαίσιο ασκήσεως δημόσιας εξουσίας; Εάν ένα τέτοιο δικαίωμα μπορεί επίσης να προβληθεί έναντι των διοικητικών οργάνων, μπορεί το εθνικό δίκαιο να απαιτεί, σε σχέση με την προβολή απαιτήσεως αποζημιώσεως, όπως αποδεικνύεται η συνδρομή συμπληρωματικών προϋποθέσεων προκειμένου να υπάρξει δικαίωμα αποζημιώσεως;

6) Εάν το δικαίωμα της Ένωσης δεν αναγνωρίζει στην ενάγουσα τη δυνατότητα να διεκδικήσει απευθείας, βάσει του δικαιώματός της Ένωσης, την πλήρη αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη, επιβάλλει η απαίτηση της δικονομικής ισοδυναμίας την εφαρμογή των ιδίων κανόνων δικαίου κατά τον έλεγχο αξιώσεων που πρέπει να εκτιμηθούν βάσει του δικαιώματός της Ένωσης και κατά τον έλεγχο παρεμφερών αξιώσεων που πρέπει να εκτιμηθούν βάσει του συγγενικού δικαιώματός της.

7) Σε περίπτωση συνδρομής περιστάσεων παρεμφερών προς αυτές της υποθέσεως της κυρίας δίκης –δεδομένου ότι τα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της προστασίας έναντι της υψηλής παθογονικότητας γρίπης των πτηνών στην Ένωση επηρεάζουν κατ' ανάγκη τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς– είναι δυνατό, στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας που αφορά τα μέτρα για την εφαρμογή του δικαιώματός της Ένωσης, να απευθύνονται οι ενδιαφερόμενοι στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να της ζητήσουν να διατυπώσει τη γνώμη της ως *amicus curiae*, ιδίως στις περιπτώσεις στις οποίες υπάρχει η πληροφορία ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κίνησε διαδικασία επί παραβάσει κατά κράτους μέλους για νομικά ζητήματα τα οποία είναι κρίσιμα για την εκδικαζόμενη υπόθεση;

8) Εάν υφίσταται η δυνατότητα να απευθύνονται οι ενδιαφερόμενοι στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητώντας τη γνώμη της ως *amicus curiae* ή, απλώς, για να λάβουν κάποια πληροφορία, υποχρεούται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διατυπώσει τη γνώμη της ως *amicus curiae* ή να παράσχει την αιτούμενη πληροφορία σχετικά με τα δεδομένα, τα έγγραφα ή τις δηλώσεις που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επί παραβάσει, καθώς και σχετικά με την πρακτική που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στον τομέα αυτόν, ιδίως εάν πρόκειται για στοιχεία που δεν είναι δημόσια και τα οποία ελήφθησαν προ της κινήσεως της διαδικασίας επί παραβάσει ενώπιον του Δικαστηρίου; Μπορούν να χρησιμοποιηθούν δημόσιως τα στοιχεία αυτά στο πλαίσιο συγκεκριμένης διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους;

(¹) Οδηγία 92/40/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση της γρίπης των ορνίθων (ΕΕ L 167, σ. 1).

(²) Οδηγία 2005/94/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με κοινοτικά μέτρα για την καταπολέμηση της γρίπης των πτηνών και την κατάργησή της οδηγίας 92/40/ΕΟΚ (ΕΕ L 10, σ. 16).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Angelo Alberto Torresi

Καθού: Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 3 της οδηγίας 98/5/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διευκόλυνση της μόνιμης άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος, υπό το πρίσμα της γενικής αρχής περί απαγορεύσεως της καταχρήσεως δικαιώματος και του άρθρου 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ, το οποίο αφορά τον σεβασμό της εθνικής ταυτότητας, την έννοια ότι υποχρεώνει τις εθνικές διοικητικές αρχές να εγγράφουν στο μητρώο των εγκατεστημένων δικηγόρων ιταλούς πολίτες οι οποίοι έχουν συμπεριφερθεί κατά κατάχρηση του δικαιώματός της Ένωσης και ότι απαγορεύει εθνική πρακτική παρέχουσα στις εθνικές αρχές την εξουσία να απορρίπτουν τις αιτήσεις εγγραφής στο μητρώο των εγκατεστημένων δικηγόρων, οσάκις συντρέχουν αντικειμενικές περιστάσεις ικανές να στοιχειοθετήσουν καταχρηστική επίκληση του δικαιώματός της Ένωσης, υπό την επιφύλαξη, αφενός, του σεβασμού της αρχής της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και, αφετέρου, του δικαιώματος του ενδιαφερομένου να προσβάλει ενδίκως ενδεχόμενες παραβάσεις του δικαιώματός εγκαταστάσεως, και, συνακόλουθα, του δικαστικού ελέγχου των ενεργειών της διοικήσεως;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το ούτως ερμηνευόμενο άρθρο 3 της οδηγίας 98/5/ΕΚ να θεωρηθεί άκυρο υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ, καθόσον επιτρέπει την καταστρατήγηση της ρυθμίσεως κράτους μέλους θέτουσας ως προϋπόθεση για την πρόσβαση στο επάγγελμα του δικηγόρου την επιτυχία σε κρατικές εξετάσεις, εφόσον τούτο ορίζεται στο Σύνταγμα του εν λόγω κράτους μέλους και περιλαμβάνεται στις θεμελιώδεις αρχές περί προστασίας όλων όσων κάνουν χρήση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων και περί της ορθής απονομής της δικαιοσύνης;

(¹) ΕΕ L 77, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Consiglio Nazionale Forense (Ιταλία)** στις 4 Φεβρουαρίου 2013 — **Angelo Alberto Torresi** κατά **Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata**

(Υπόθεση C-58/13)

(2013/C 147/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio Nazionale Forense

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Consiglio Nazionale Forense (Ιταλία)** στις 4 Φεβρουαρίου 2013 — **Pierfrancesco Torresi** κατά **Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata**

(Υπόθεση C-59/13)

(2013/C 147/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio Nazionale Forense

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Pierfrancesco Torresi

Καθού: Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3 της οδηγίας 98/5/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διευκόλυνση της μόνιμης άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος, υπό το πρίσμα της γενικής αρχής περί απαγορεύσεως της καταχρήσεως δικαιώματος και του άρθρου 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ, το οποίο αφορά τον σεβασμό της εθνικής ταυτότητας, την έννοια ότι υποχρεώνει τις εθνικές διοικητικές αρχές να εγγράφουν στο μητρώο των εγκατεστημένων δικηγόρων ιταλούς πολίτες οι οποίοι έχουν συμπεριφερθεί κατά κατάχρηση του δικαιού της Ένωσης και ότι απαγορεύει εθνική πρακτική παρέχουσα στις εθνικές αρχές την εξουσία να απορρίπτουν τις αιτήσεις εγγραφής στο μητρώο των εγκατεστημένων δικηγόρων, οσάκις συντρέχουν αντικειμενικές περιστάσεις ικανές να στοιχειοθετήσουν καταχρηστική επίκληση του δικαιού της Ένωσης, υπό την επιφύλαξη, αφενός, του σεβασμού της αρχής της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και, αφετέρου, του δικαιώματος του ενδιαφερομένου να προσβάλει ενδίκως ενδεχόμενες παραβιάσεις του δικαιώματος εγκαταστάσεως, και, συνακόλουθα, του δικαστικού ελέγχου των ενεργειών της διοικήσεως;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το ούτως ερμηνεύσιμο άρθρο 3 της οδηγίας 98/5/EK να θεωρηθεί άκυρο υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ, καθόσον επιτρέπει την καταστρατήγηση της ρυθμίσεως κράτους μέλους θέτουσας ως προϋπόθεση για την πρόσβαση στο επάγγελμα του δικηγόρου την επιτυχία σε κρατικές εξετάσεις, εφόσον τούτο ορίζεται στο Σύνταγμα του εν λόγω κράτους μέλους και περιλαμβάνεται στις θεμελιώδεις αρχές περί προστασίας όλων όσων κάνουν χρήση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων και περί της ορθής απονομής της δικαιοσύνης;

(¹) ΕΕ L 77, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 8 Φεβρουαρίου 2013 — Green Network SpA κατά Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Υπόθεση C-66/13)

(2013/C 147/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Green Network SpA

Εφεσίβλητη: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην ορθή εφαρμογή των άρθρων 3, παράγραφος 2, και 216 ΣΛΕΕ — κατά τα οποία η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη σύναψη διεθνών συμφωνιών, όταν η σύναψη αυτή προβλέπεται με νομοθετική πράξη της Ένωσης ή είναι απαραίτητη προκειμένου να μπορέσει η Ένωση να ασκήσει τις εσωτερικές της αρμοδιότητες ή καθόσον αυτή ενδέχεται να έχει αντίκτυπο επί κοινών κανόνων ή να μεταβάλει το περιεχόμενό τους, με αποτέλεσμα, αφενός, η Ένωση να συγκεντρώνει την εξουσία συνάψεως συμφωνιών με τρίτες χώρες, προκειμένου για συμφωνίες οι οποίες έχουν αντίκτυπο επί κοινών κανόνων ή μεταβάλλουν το περιεχόμενό τους ή έχουν αντίκτυπο επί τομέα ο οποίος διέπεται πλήρως από την κοινοτική νομοθεσία και εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης και, αφετέρου, η εν λόγω εξουσία να μην ανήκει πλέον ούτε μεμονωμένα ούτε συλλογικώς στα κράτη μέλη — καθώς και στην ορθή εφαρμογή του προμνημονευθέντος άρθρου 5 της οδηγίας 2001/77/EK εθνική διάταξη (άρθρο 20, παράγραφος 3, του νομοθετικού διατάγματος 387/2003) η οποία εξαρτά την αναγνώριση των χορηγούμενων από τρίτες χώρες εγγυήσεων προελεύσεως από τη συνομολόγηση αντίστοιχης διεθνούς συμφωνίας μεταξύ του ιταλικού κράτους και του τρίτου κράτους;
- 2) Αντιβαίνει η προαναφερθείσα εθνική διάταξη ιδίως στην ορθή εφαρμογή των ανωτέρω κοινοτικών κανόνων στην περίπτωση κατά την οποία το τρίτο κράτος είναι η Ελβετική Συνομοσπονδία η οποία συνδέεται με την Ένωση με συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών συνομολογηθείσα την 22α Ιουλίου 1972 και τεθείσα σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1973;
- 3) Αντιβαίνει στην ορθή εφαρμογή των προαναφερθέντων με το πρώτο ερώτημα κοινοτικών κανόνων η διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 6, της υπουργικής αποφάσεως της 11ης Νοεμβρίου 1999, κατά την οποία, σε περίπτωση εισαγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αποδοχή της αιτήσεως προϋποθέτει τη συνομολόγηση συμβάσεως μεταξύ του διαχειριστή του εθνικού δικτύου διανομής και της ομόλογης εθνικής αρχής καθορίζουσας τη διαδικασία των αναγκαίων ελέγχων;
- 4) Αντιβαίνει, ειδικότερα, η προαναφερθείσα εθνική κανονιστική ρύθμιση στην ορθή εφαρμογή των ανωτέρω κοινοτικών κανόνων στην περίπτωση κατά την οποία η συμφωνία του άρθρου 4, παράγραφος 6, της υπουργικής αποφάσεως της 11ης Νοεμβρίου 1999 είναι αμιγώς σιωπηρή, πλην όμως εξωτερικεύεται με επίσημες πράξεις, η δε ύπαρξή της συνάγεται απλώς από αιτίαση της εκκαλούσας, η οποία δεν κατόρθωσε να καταστήσει σαφείς τους όρους της;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale civile di Roma (Ιταλία) στις 11 Φεβρουαρίου 2013 — Mediaset SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-69/13)

(2013/C 147/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale civile di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Mediaset SpA

Καθού: Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δεσμεύεται το εθνικό δικαστήριο, το οποίο καλείται να αποφανθεί σχετικά με το ποσό της κρατικής ενισχύσεως, η ανάκτηση της οποίας επιτάσσεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τόσο όσον αφορά το νομότυπο όσο και το ποσό της ανακτήσεως, από την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2007, η οποία εκδόθηκε μετά το πέρας της διαδικασίας σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 52/2005, όπως συμπληρώθηκε με τις εκτελεστικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι οποίες περιέχονται στα σημειώματα της 11ης Ιουνίου 2008 COMP/H4/EK/cd D(2008) 127 και της 23ης Οκτωβρίου 2009 COMP/H4/CN/si D(2009)230, και επικυρώθηκε από το Δικαστήριο με την απόφαση της 15ης Ιουνίου 2010, T-177/07;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Αποσκοπούσε το Δικαστήριο, κρίνοντας με την απόφαση της 15ης Ιουνίου 2010, T-177/07 ότι το εθνικό δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του ποσού της κρατικής ενισχύσεως, να περιορίσει την εν λόγω εξουσία στον υπολογισμό ποσού το οποίο, δεδομένου ότι αναφέρεται σε κρατική ενίσχυση πράγματι χορηγηθείσα ή εκτελεσθείσα, δέον αναγκαστικώς να είναι θετικό και δεν είναι δυνατόν να είναι μηδενικό;
- 3) ή, αντιθέτως, αποσκοπούσε το Δικαστήριο, κρίνοντας με την απόφαση της 15ης Ιουνίου 2010, T-177/07 ότι το εθνικό δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του ποσού της κρατικής ενισχύσεως, να αναγνωρίσει στο εθνικό δικαστήριο εξουσία εκτιμήσεως της απαιτήσεως περί ανακτήσεως, τόσο όσον αφορά το νομότυπο όσο και το ποσό της ανακτήσεως, και συνεπώς ακόμα και την εξουσία να απορρίψει την ύπαρξη υποχρεώσεως επιστροφής;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Tivoli (Ιταλία) στις 11 Φεβρουαρίου 2013 — T

(Υπόθεση C-73/13)

(2013/C 147/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Tivoli.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: T.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνο το άρθρο 82 του π.δ. 115 της 30ής Μαΐου 2002, περί δικαστικής αρωγής κατά το ιταλικό δίκαιο –κατά το μέρος που επιβάλλει ότι η αμοιβή και τα έξοδα που οφείλονται στον δικηγόρο καταβάλλονται από τη δικαστική αρχή κατόπιν εκδόσεως σχετικής διατάξεως, σύμφωνα με τον πίνακα αμοιβών των δικηγόρων κατά τρόπο ώστε, σε κάθε περίπτωση, τα ανωτέρω ποσά να μην υπερβαίνουν το μέσο ύψος των εν ισχύ δικηγορικών αμοιβών, δικαιωμάτων και αποζημιώσεων, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως των παρεχομένων υπηρεσιών και της επιρροής των πράξεων επί της δικονομικής καταστάσεως του ιδιώτη– με τις διατάξεις του άρθρου 47, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προβλέπει ότι δικαστική αρωγή παρέχεται σε όσους δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους, εφόσον η αρωγή είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη;
- 2) Είναι σύμφωνο το άρθρο 82 του π.δ. 115 της 30ής Μαΐου 2002, περί δικαστικής αρωγής κατά το ιταλικό δίκαιο –κατά το μέρος που επιβάλλει ότι η αμοιβή και τα έξοδα που οφείλονται στον δικηγόρο καταβάλλονται από τη δικαστική αρχή κατόπιν εκδόσεως σχετικής διατάξεως, σύμφωνα με τον πίνακα αμοιβών των δικηγόρων κατά τρόπο ώστε, σε κάθε περίπτωση, τα ανωτέρω ποσά να μην υπερβαίνουν το μέσο ύψος των εν ισχύ δικηγορικών αμοιβών, δικαιωμάτων και αποζημιώσεων, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως των παρεχομένων υπηρεσιών και της επιρροής των πράξεων επί της δικονομικής καταστάσεως του ιδιώτη– με τις διατάξεις του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπως ενσωματώθηκαν στο κοινοτικό δίκαιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 6 ΣΕΕ, όπως τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 14 Φεβρουαρίου 2013 — SEK Zollagentur GmbH κατά Hauptzollamt Gießen

(Υπόθεση C-75/13)

(2013/C 147/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: SEK Zollagentur GmbH

Καθού και αναιρεσίβλητο: Hauptzollamt Gießen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι οικείες διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (¹), ιδίως δε το άρθρο 50 αυτού, την έννοια ότι ένα εμπόρευμα που παραδίδεται από την τελωνειακή αρχή σε ένα πρόσωπο για προσωρινή εναπόθεση σε χώρο που ενέκρινε η αρχή αυτή υπεξαιρείται [απομακρύνεται] από την τελωνειακή επιτήρηση, όταν αποτελεί μεν αντικείμενο διασφήσεως ως υπαγόμενο σε καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως, πλην όμως δεν συνοδεύει πράγματι τα εκδοθέντα παραστατικά διαμετακομίσεως κατά την προγραμματισμένη μεταφορά και δεν προσκομίζεται στο τελωνείο προορισμού;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Είναι, στην περίπτωση αυτή, το πρόσωπο, το οποίο, ως εγκριμένος αποστολέας, έδωσε τα εμπορεύματα υπό καθεστώς διαμετακομίσεως, οφειλέτης, σύμφωνα με το άρθρο 203, παράγραφος 3, περίπτωση 1, του ΤΚ, ή σύμφωνα με το άρθρο 203, παράγραφος 3, περίπτωση 4, του ΤΚ;

(¹) ΕΕ L 302, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 15 Φεβρουαρίου 2013 — ACO Industries Tábor, s. r. o. κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-80/13)

(2013/C 147/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: ACO Industries Tábor, s.r.o.

Αναιρεσίβλητοι: Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν τα άρθρα 18, 45, 49 και 56 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης διατάξεις οι οποίες υποχρεώνουν εργοδότη εγκατεστημένο σε ένα κράτος μέλος να αποδίδει προκαταβολή φόρου εισοδήματος εργαζομένων (που έχουν ιθαγένεια άλλου κράτους μέλους) τους οποίους έχει θέσει στη διάθεσή του επιχείρηση προσωρινής απασχολήσεως εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος μέσω υποκαταστήματος εγκατεστημένου στο πρώτο κράτος μέλος;
- 2) Αποκλείουν τα άρθρα 18, 45, 49 και 56 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης διατάξεις οι οποίες καθορίζουν ως κατ' αποκοπήν βάση υπολογισμού του φόρου ποσοστό τουλάχιστον 60 % του ποσού που χρεώνει η επιχείρηση προσωρινής απασχολήσεως στην περίπτωση που το ποσό που χρεώνεται περιλαμβάνει αμοιβή για διαμεσολάβηση;
- 3) Αν η απάντηση στο πρώτο ή το δεύτερο ερώτημα είναι καταφατική, είναι δυνατός, σε περίπτωση όπως αυτή της υπό κρίση υποθέσεως, ο περιορισμός των εν λόγω θεμελιωδών ελευθεριών για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφάλειας ή δημοσίας υγείας ή αποτελεσματικότητας των φορολογικών ελέγχων;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 19 Φεβρουαρίου 2013 — Società Cooperativa Madonna dei Miracoli κατά Regione Abruzzo, Ministero delle politiche agricole e forestali

(Υπόθεση C-82/13)

(2013/C 147/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato (Ιταλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Società Cooperativa Madonna dei Miracoli

Εφεσίβλητοι: Regione Abruzzo, Ministero delle politiche agricole e forestali

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προέβη πράγματι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε ανάκληση της κοινοτικής συνδρομής και ποια πράξη εξέδωσε προς τούτο;

Επικουρικώς:

- 2) Ποια νομική αξία πρέπει να γίνει δεκτό ότι έχει η αδράνεια της Επιτροπής, καθόσον δεν επακολούθησε η καταβολή της κοινοτικής συνδρομής;
- 3) Παρακωλύει η αδράνεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία δεν προέβη σε εκκαθάριση της κοινοτικής συνδρομής, την εφαρμογή του άρθρου 42, στοιχείο α), του νόμου αριθ. 31/82 της Περιφέρειας Αμπρούτσι, βάσει του οποίου χορηγήθηκε και, επομένως, καταβλήθηκε στην εκκαλούσα η, παρελκόμενη της κοινοτικής, χρηματοδοτική συνδρομή της περιφέρειας;

Εν πάση περιπτώσει:

- 4) Ποιες υποχρεώσεις υπέχει ως κράτος μέλος η Ιταλική Δημοκρατία σε περίπτωση συνεχιζόμενης αδράνειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής;

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-85/13)

(2013/C 147/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και L. Cimaglia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αποφανθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας:

— να λάβει όλες τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι οικισμοί Bareggio, Cassano d'Adda, Melegnano, Mortara, Olona Nord, Olona Sud, Robecco sul Naviglio, San Giuliano Milanese Est, San Giuliano Milanese Ovest, Seveso Sud, Trezzano sul Naviglio, Turbigo και Vigevano (περιφέρεια Λομβαρδίας), με ισοδύναμο πληθυσμού άνω των 10 000 και απορρίψεις σε ύδατα υποδοχής λογιζόμενα ως «ευαίσθητες ζώνες» κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων⁽¹⁾, διαθέτουν δίκτυα αποχετεύσεως αστικών λυμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 3 της ίδιας οδηγίας,

— να λάβει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι τους οικισμούς Pescasseroli (περιφέρεια Abruzzo), Aviano Capoluogo, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Pordenone/Porcia/Roveredo/Cordenons, Sacile (περιφέ-

ρειες Friuli Venezia Giulia), Bareggio, Broni, Calco, Cassano d'Adda, Casteggio, Melegnano, Mortara, Orzinuovi, Rozzano, San Giuliano Milanese Ovest, Seveso Sud, Somma Lombardo, Trezzano sul Naviglio, Turbigo, Valle San Martino, Vigevano, Vimercate (περιφέρεια Λομβαρδίας), Pesaro, Urbino (περιφέρεια Marche), Alta Val Susa (περιφέρεια Piemonte), Nuoro (περιφέρεια Σαρδηνίας), Castellammare del Golfo I, Cinisi, Terrasini (περιφέρεια Σικελίας), Courmayeur (κοιλάδα της Αόστης) και Thiene (περιφέρεια Veneto), με ισοδύναμο πληθυσμού άνω των 10 000, τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ,

— να λάβει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι στους οικισμούς Pescasseroli (περιφέρεια Abruzzo), Aviano Capoluogo, Cividale del Friuli, Codroipo/Sedegliano/Flaibano, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Latisana Capoluogo, Pordenone/Porcia/Roveredo/Cordenons, Sacile, San Vito al Tagliamento, Udine (περιφέρεια Friuli Venezia Giulia), Frosinone (περιφέρεια Lazio), Francavilla Fontana, Monteiasi, Trinitapoli (περιφέρεια Puglia), Dorgali, Nuoro, ZIR Villacidro (περιφέρεια Σαρδηνίας), Castellammare del Golfo I, Cinisi, Partinico, Terrasini και Trappeto (περιφέρεια Σικελίας), με ισοδύναμο πληθυσμού άνω των 10 000 και απορρίψεις σε ύδατα υποδοχής λογιζόμενα ως «ευαίσθητες ζώνες» κατά την οδηγία 91/271/ΕΟΚ, τα αστικά απόβλητα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε αυστηρότερη επεξεργασία από τη δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία, σύμφωνα με το άρθρο 5 της ίδιας οδηγίας,

— να λάβει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου ο σχεδιασμός, η κατασκευή, η λειτουργία και η συντήρηση των σταθμών επεξεργασίας των αστικών λυμάτων να συνάδουν προς τις επιταγές των άρθρων 4 έως 7 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ κατά τρόπο εξασφαλίζοντα επαρκείς αποδόσεις υπό όλες τις συνθήκες τοπικές κλιματικές συνθήκες και προκειμένου ο σχεδιασμός των σταθμών να λαμβάνει υπόψη τις εποχιακές διακυμάνσεις του φορτίου των οικισμών Pescasseroli (περιφέρεια Abruzzo), Aviano Capoluogo, Cividale del Friuli, Codroipo/Sedegliano/Flaibano, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Latisana Capoluogo, Pordenone/Porcia/Roveredo/Cordenons, Sacile, San Vito al Tagliamento, Udine (περιφέρεια Friuli Venezia Giulia), Frosinone (περιφέρεια Lazio), Bareggio, Broni, Calco, Cassano d'Adda, Casteggio, Melegnano, Mortara, Orzinuovi, Rozzano, San Giuliano Milanese Ovest, Seveso Sud, Somma Lombardo, Trezzano sul Naviglio, Turbigo, Valle San Martino, Vigevano, Vimercate (περιφέρεια Λομβαρδίας), Pesaro, Urbino (περιφέρεια Marche), Alta Val Susa (περιφέρεια Piemonte), Francavilla Fontana, Monteiasi, Trinitapoli (περιφέρεια Puglia), Dorgali, Nuoro, ZIR Villacidro (περιφέρεια Σαρδηνίας), Castellammare del Golfo I, Cinisi, Partinico, Terrasini, Trappeto (περιφέρεια Σικελίας), Courmayeur (κοιλάδα της Αόστης) και Thiene (περιφέρεια Veneto),

— παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 3 και/ή του άρθρου 4 και/ή του άρθρου 5, καθώς και του άρθρου 10 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ,

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προσάπτει στην Ιταλία ότι δεν μετέφερε ορθώς, σε διάφορα τμήματα της επικρατείας της, την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

Πρωτίστως, η Επιτροπή διαπιστώνει διάφορες παραβάσεις του άρθρου 3 της οδηγίας, το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 και η παράγραφος 2 του οποίου ορίζουν ότι, όσον αφορά τα αστικά λύματα των οποίων η απόρριψη πραγματοποιείται σε ύδατα υποδοχής θεωρούμενα ως «ευαίσθητες ζώνες» σύμφωνα με το άρθρο 5, τα κράτη μεριμνούν ώστε να υπάρξουν δικτυα αποχετεύσεως το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1998 για τους οικισμούς με ισοδύναμο πληθυσμού άνω των 10 000 σύμφωνα με τις επιταγές του παραρτήματος Ι, τμήμα Α. Σε ορισμένους οικισμούς της περιφέρειας της Λομβαρδίας οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων δεν μεταφέρθηκε ορθώς η σχετική υποχρέωση.

Περαιτέρω, το άρθρο 4 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, παράγραφοι 1 και 3, προβλέπει ότι, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005, για όλες τις απορριψεις λυμάτων από οικισμούς με ισοδύναμο πληθυσμού μεταξύ 10 000 και 15 000, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα να υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στο παράρτημα Ι, τμήμα Β, επιταγές. Η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση των εν λόγω διατάξεων σε ορισμένους οικισμούς εντός των περιφερειών Abruzzo, Friuli Venezia Giulia, Λομβαρδίας, Marche, Piemonte, Σαρδηνίας, Σικελίας, κοιλάδας της Αόστης και Veneto.

Ακολούθως, το άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας προβλέπει ότι, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, για όλες τις απορριψεις από οικισμούς με ισοδύναμο πληθυσμού άνω των 10 000, πριν από την απόρριψή τους σε ευαίσθητες περιοχές, τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα να υποβάλλονται σε επεξεργασία αυστηρότερη από εκείνη που περιγράφεται στο άρθρο 4. Η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση των ανωτέρω διατάξεων σε ορισμένους οικισμούς εντός των περιφερειών Abruzzo, Friuli Venezia Giulia, Lazio, Puglia, Σαρδηνίας και Σικελίας.

Τέλος, η παράβαση των άρθρων 4 και 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ επάγεται και παράβαση του άρθρου 10 της ίδιας οδηγίας, σύμφωνα με το οποίο ο σχεδιασμός, η κατασκευή, η λειτουργία και η συντήρηση των σταθμών επεξεργασίας των αστικών λυμάτων θα πρέπει να λαμβάνουν χώρα κατά τρόπο διασφαλίζοντα επαρκείς αποδόσεις υπό όλες τις συνήθεις τοπικές κλιματικές συνθήκες.

(¹) ΕΕ L 135, σ. 40.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Βέλγιο) στις 22 Φεβρουαρίου 2013 — Philippe Gruslin κατά Citibank Belgium SA

(Υπόθεση C-88/13)

(2013/C 147/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: Philippe Gruslin

Ανααιρεσίβλητη: Citibank Belgium SA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 45 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (¹), την έννοια ότι ο όρος «πληρωμές στους μεριδιούχους» αφορά επίσης την παράδοση στους μεριδιούχους τίτλων ονομαστικών μεριδίων;

(¹) ΕΕ L 375, σ. 3.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 25ης Φεβρουαρίου 2013 — Essent Energie Productie BV κατά Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Υπόθεση C-91/13)

(2013/C 147/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Essent Energie Productie BV

Ανααιρεσίβλητος: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Δύναται σε μια κατάσταση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη ένας εντολέας, ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος

1, του νόμου *Wet arbeid vreemdelingen* 1994 πρέπει να θεωρηθεί εργοδότης των περί ων πρόκειται Τούρκων εργαζομένων, να επικαλεστεί κατά των ολλανδικών αρχών τη ρήτρα *standstill* του άρθρου 13 της απόφασης 1/80⁽¹⁾ ή τη ρήτρα *standstill* του άρθρου 41 του Προσθέτου Πρωτοκόλλου⁽²⁾;

2) α) Έχει η ρήτρα *standstill* του άρθρου 13 της απόφασης 1/80 ή η ρήτρα *standstill* του άρθρου 41 του Προσθέτου Πρωτοκόλλου την έννοια ότι εμποδίζει την εισαγωγή απαγορεύσεως όπως η περιεχόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του νόμου *Wet arbeid vreemdelingen* 1994 να αναθέτουν οι εντολές σε εργαζόμενους, με ιθαγένεια τρίτης χώρας, εν προκειμένω της Τουρκίας, εργασία στις Κάτω Χώρες χωρίς άδεια εργασίας, αν οι εργαζόμενοι αυτοί βρίσκονται στην υπηρεσία γερμανικής επιχειρήσεως και μέσω δανειζόμενης εργαζομένου ολλανδικής επιχειρήσεως εργάζονται στις Κάτω Χώρες υπέρ του εντολέα;

β) Έχει εν προκειμένω σημασία το ότι ήδη πριν από την έναρξη ισχύος τόσο της ρήτρας *standstill* του άρθρου 41 του Προσθέτου Πρωτοκόλλου όσο και της ρήτρας *standstill* του άρθρου 13 της απόφασης 1/80 απαγορευόταν σε εργοδότη να αναθέσει εργασία σε αλλοδαπό, χωρίς άδεια εργασίας, βάσει συμβάσεως εργασίας και ότι η απαγόρευση αυτή είχε επεκταθεί επίσης πριν από την έναρξη ισχύος της ρήτρας *standstill* του άρθρου 13 της απόφασης 1/80 σε δανειζόμενες εργαζομένους επιχειρήσεις στις οποίες αποσπώνται αλλοδαποί;

⁽¹⁾ Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας.

⁽²⁾ Υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 23 Νοεμβρίου 1970 και συνηφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 25 Φεβρουαρίου 2013 — Gemmente 's-Hertogenbosch κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-92/13)

(2013/C 147/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσίων: Gemmente 's-Hertogenbosch

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 7, αρχή και στοιχείο α', της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ την έννοια ότι ως παράδοση εξ επαχθούς αιτίας θεωρείται η κατάσταση όπου ένας δήμος εγκαθίσταται για πρώτη φορά σε κτίριο που ο δήμος έδωσε την εντολή να κατασκευαστεί πάνω σε οικόπεδο του και που ο δήμος πρόκειται να χρησιμοποιεί κατά 94 % για τις δραστηριότητές του ως φορέα δημόσιας εξουσίας και κατά 6 % για τις δραστηριότητές του ως υποκείμενου στον φόρο, εκ των οποίων κατά 1 % για απαλλασσόμενες παροχές με τις οποίες δεν συνδέεται δικαίωμα εκπτώσεως;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαρτίου 2013 — P.J. Vonk Noordegraaf κατά Staatssecretaris van Economische Zaken

(Υπόθεση C-105/13)

(2013/C 147/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: P.J. Vonk Noordegraaf

Καθού: Staatssecretaris van Economische Zaken

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά ορθή εφαρμογή του κανονισμού 73/2009⁽¹⁾, και ειδικότερα των άρθρων του 34, 36 και 137, το γεγονός ότι ένας γεωργός, στον οποίο έχουν χορηγηθεί δικαιώματα ενίσχυσης βάσει παραγωγής μη συνδεδεμένης με το έδαφος, τα δικαιώματα δε αυτά συναρτώνται με την επιφάνεια που ο εν λόγω γεωργός έχει στην κατοχή του, δεν εισπράττει τμήμα των δικαιωμάτων ενίσχυσης μολονότι η επιλέξιμη επιφάνεια των εκταρίων που έχει στην κατοχή του και η οποία έχει παραμείνει αμετάβλητη δηλώθηκε από τον εν

λόγω γεωργό καλόπιστα και σύμφωνα με τη μέθοδο μέτρησης που ίσχυε κατά τον χρόνο ενεργοποίησης των δικαιωμάτων ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 34 του κανονισμού, και η οποία όμως καταργήθηκε εν συνεχεία από την Επιτροπή, για τον λόγο και μόνον ότι από την τροποποιημένη μέθοδο μετρήσεως προκύπτει μικρότερη επιφάνεια από εκείνη που προσδιορίστηκε ως επιλέξιμη για την καταβολή των εν λόγω δικαιωμάτων;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ L 30, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 7 Μαρτίου 2013 — HaTeFo GmbH κατά Finanzamt Haldensleben

(Υπόθεση C-110/13)

(2013/C 147/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: HaTeFo GmbH

Καθής η προσφυγή και αναιρεσίβλητη: Finanzamt Haldensleben

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Πότε μπορεί να θεωρηθεί ότι τα φυσικά πρόσωπα μιας ομάδας ενεργούν από κοινού κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (¹) (ΜΜΕ) (στο εξής: σύσταση 2003/361/ΕΚ); Ειδικότερα, αρκεί προς τούτο τα συμμετέχοντα σε αμφότερες τις επιχειρήσεις φυσικά πρόσωπα να προβαίνουν σε οποιαδήποτε σχετική προς τις επιχειρήσεις συνεργασία, η οποία υλοποιείται χωρίς διαφωνίες ή εμφανείς συγκρούσεις συμφερόντων, ή απαιτείται μια σαφώς συντονισμένη συμπεριφορά των προσώπων αυτών;

β) Σε περίπτωση που απαιτείται συντονισμένη συμπεριφορά, συνάγεται αυτή από μόνο το γεγονός της υπέρθεως συνεργασίας;

2) Σε περίπτωση που δεν υφίσταται υποχρέωση για κατάρτιση ενοποιημένων λογαριασμών, πρέπει κατά τον έλεγχο της τυχόν συνδέσεως δύο επιχειρήσεων μέσω ενός προσώπου ή μιας ομάδας φυσικών προσώπων που ενεργούν από κοινού να διενεργείται —πέραν της διερευνήσεως των «σχέσεων» που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ— και γενικότερη οικονομική επισκόπηση στοιχείων όπως το ιδιοκτησιακό καθεστώς, ιδίως δε συναφώς η ιδιότητα των μετόχων ως μελών της ίδιας οικογένειας, ή η μετοχική σύνθεση και το πλέγμα των οικονομικών σχέσεων, ιδίως δε συναφώς η ταυτότητα των διαχειριστών;

3) Σε περίπτωση που και υπό το καθεστώς της σύστασης 2003/361/ΕΚ είναι δυνατή η γενικότερη, πέραν της τυπικής, οικονομική επισκόπηση, τελεί η διενέργειά της υπό την αίρεση της προθέσεως ή έστω του κινδύνου καταστρατηγήσεως του ορισμού της ΜΜΕ;

(¹) ΕΕ L 124, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Antwerpen (Βέλγιο) στις 11 Μαρτίου 2013 — Theodora Hendrika Bouman κατά Rijksdienst voor Pensioenen

(Υπόθεση C-114/13)

(2013/C 147/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Theodora Hendrika Bouman

Εφεσίβλητο: Rijksdienst voor Pensioenen

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί το τμήμα της παροχής που χορηγεί ο ΑΟΩ σε κάτοικο Κάτω Χωρών και το οποίο στηρίζεται σε περίοδο ασφάλισης κατά τη διάρκεια της οποίας ο εν λόγω κάτοικος Κάτω Χωρών δύναται, κατόπιν απλής αιτήσεώς του, να εξαιρείται από την υπαγωγή στην ολλανδική κανονιστική ρύθμιση και, ως εκ τούτου, να απαλλαγεί από την υποχρέωση καταβολής των προβλεπόμενων εισφορών, πράγμα το οποίο όντως έπραξε για περιορισμένο χρονικό διάστημα,

να εξομοιωθεί με επίδομα χορηγούμενο δυνάμει προαιρετικής συνέχισης ασφάλισης κατά την έννοια του άρθρου 46α, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 1408/71⁽¹⁾, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να συνεκτιμηθεί στο πλαίσιο εφαρμογής του κανόνα που απαγορεύει τη σόρευση και ο οποίος περιλαμβάνεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, του βελγικού βασιλικού διατάγματος της 21ης Δεκεμβρίου 1967 περί θεσπίσεως του γενικού κανονιστικού πλαισίου που αφορά τη σύνταξη γήρατος και τη σύνταξη επιζώντων για τους εργαζόμενους;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαρτίου 2013 η Versalis SpA, Eni SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-103/08, Versalis SpA, νυν Polimeri Europa SpA, και Eni SpA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-123/13 P)

(2013/C 147/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Versalis SpA, Eni SpA (εκπρόσωποι: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante και V. Laroccia, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των ανααιρεσείουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Δεκεμβρίου 2012, κατά το μέρος που απέρριψε την υποβληθείσα από τις Versalis και Eni προσφυγή και κατά συνέπεια:
- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, υπόθεση COMP/F/38.629 — Ελαστικό χλωροπρενίου·
- να ακυρώσει, άλλως να μειώσει, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις Versalis και Eni με την απόφαση.

Επικουρικώς,

- να εξαφανίσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου κατά το μέρος που απέρριψε την προσφυγή που υπέβαλαν οι Versalis και Eni στην υπόθεση T-103/08 και να

αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας, υπό το πρίσμα των στοιχείων που θα του παράσχει το Δικαστήριο·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας στην υπόθεση T-103/08.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως οι Versalis και Eni υποστηρίζουν, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέκκλινε, κατά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, από τη συναφή ευρωπαϊκή νομολογία όσον αφορά τον καταλογισμό στη μητρική εταιρία, Eni, της παραβάσεως την οποία φέρεται ότι διέπραξαν οι ελεγχόμενες εταιρίες στον τομέα του ελαστικού χλωροπρενίου, και, ειδικότερα, ότι δεν τήρησε τις υποχρεώσεις αναλύσεως και αιτιολογήσεως όσον αφορά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων για την ανατροπή του τεκμηρίου περί πραγματικής ασκήσεως αποφασιστικής επιρροής, παραβιάζοντας κατά τον τρόπο αυτό τις θεμελιώδεις αρχές της νομιμότητας και του προσωποπαγούς χαρακτήρα της ευθύνης από πλευράς ανταγωνισμού, το τεκμήριο της αθωότητας και προσβάλλοντας τα δικαιώματα της άμυνας, καθώς και την αρχή της περιορισμένης ευθύνης της εταιρίας.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εφήρμοσε εσφαλμένως τη συναφή ευρωπαϊκή νομολογία όσον αφορά τον καταλογισμό στη Versalis της παραβάσεως που διέπραξε η Syndial S.p.A. και αιτιολόγησε πλημμελώς την απόρριψη των αιτιάσεων που προέβαλαν στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο εφήρμοσε εσφαλμένως και αντιφατικώς τη νομολογιακή αρχή σχετικά με την ρητή αποστασιοποίηση από σύμπραξη και παραβίασε την αρχή *in dubio pro reo*, κρίνοντας ότι η EniChem S.p.A. είχε συμμετάσχει στη συνάντηση στις 12-13 Μαΐου 1993 στη Φλωρεντία και ότι οι συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν το 2002, στις οποίες έλαβε μέρος η Versalis, είχαν αντίθετο προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε εσφαλμένη εκτίμηση, ενώ περαιτέρω δεν άσκησε τον δικαστικό έλεγχο του επί της ουσίας, κρίνοντας ότι οι εταιρίες αυτές μετείχαν στη σύμπραξη καθ' όλη της διάρκειά της (ήτοι, από τον Μάιο του 1993 έως τον Μάιο του 2002).

Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς παρέλειψε να αναφερθεί στα σοβαρά παραπτώματα τα οποία διέπραξε η Επιτροπή κατά τον καθορισμό του βασικού ποσού της κυρώσεως κατά την έννοια των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό του προστίμου.

Περαιτέρω, παραβίασε το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβεβαιώνοντας εν μέρει την ύπαρξη επιβαρυντικών περιστάσεων περί υποτροπής της Versalis και αιτιολόγησε πλημμελώς τις διαπιστώσεις του επί του σημείου αυτού. Επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως θεμελίωσε το ποσοστό για τη μείωση της προσουξήσεως της κυρώσεως και δέχθηκε την αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη της Eni για την πληρωμή του προστίμου ακόμη και κατά το μέρος που αναλογεί στην υποτροπή.

Κατά τις ανααιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο εφήρμοσε με προδήλως εσφαλμένο τρόπο το άρθρο 23, παράγραφος 2, του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾ κατά τον καθορισμό του μέγιστου ύψους του

προστίμου και έσφαλε καθώς δεν άσκησε πλήρη δικαστικό έλεγχο όσον αφορά την εφαρμογή εκ μέρους της Επιτροπής της ανακοινώσεως περί επείκειας. Το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε περαιτέρω ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ισότητας, της ίσης μεταχειρίσεως και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς, αφενός, δεν τους έδωσε τη δυνατότητα να ανταγωνισθούν τις άλλες επιχειρήσεις επί ίσους όρους μειώνοντας την κύρωση και, αφετέρου, έκρινε ότι λόγω της συνεργασίας τους δεν δικαιούνταν μείωση του προστίμου κατά την έννοια της προαναφερθείσας ανακοινώσεως και των κατευθυντηρίων γραμμών.

Τέλος, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να ασκήσει δικαστικό έλεγχο επί της ουσίας όσον αφορά τις εκτιμήσεις της Επιτροπής σχετικά με τον ποσοτικό προσδιορισμό του τελικού προστίμου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαρτίου 2013 ο Guido Strack κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 15 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-392/07, Guido Strack κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-127/13 P)

(2013/C 147/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Guido Strack (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τέταρτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-392/07 καθόσον δεν έγιναν με αυτήν δεκτά ή πλήρως δεκτά τα αιτήματα του αναιρεσείοντος·

— να αποφανθεί σύμφωνα με τα υποβληθέντα από τον αναιρεσείοντα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-392/07 αιτήματα·

— να καταδικάσει την Επιτροπή σε όλα τα δικαστικά έξοδα·

— επικουρικός, να ακυρώσει επίσης την απόφαση του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία αυτός ανέθεσε την υπόθεση T-392/07 στο τέταρτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων στηρίζει την αναίρεσή του σε εννέα λόγους αναιρέσεως:

- 1) Αναρροδιότητα του δικάζοντος σχηματισμού και οι συναφείς διαδικαστικές πλημμέλειες και η ελλιπής αιτιολογία καθώς και η επίσης συναφής παράβαση των άρθρων 6, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ, 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, 50, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και των άρθρων 12 και 13, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου καθώς και άλλων κανόνων δικαίου λόγω της «νέας αναθέσεως» σε τμήμα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- 2) διαδικαστικές πλημμέλειες και παραβάσεις του κανονισμού 1049/2001 (¹), των άρθρων 6 και 13 ΕΣΔΑ και του άρθρου 47 του ΧΘΔΕΕ, καθώς και παραβιάσεις των αρχών της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, της νόμιμης ακροάσεως και της δίκαιης δίκης σε συνδυασμό με ελλείψεις αιτιολόγησης και παραμορφώσεις των πραγματικών περιστατικών οφειλόμενες σε: μη εκδίκαση της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία· απαράδεκτους περιορισμούς των δυνατοτήτων εκφράσεως του αναιρεσείοντος και μη αποδοχή υπομνήματος για τη διόρθωση της εκθέσεως για την επ' ακροατηρίου συζήτηση· ανεπαρκή δικαστικό έλεγχο των εγγράφων και απόρριψη του αντίστοιχου αιτήματος του αναιρεσείοντος για έλεγχο in camera όλων των εγγράφων· παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, ανεπαρκή δικαστικό έλεγχο και παραβίαση των αρχών κατανομής του βάρους αποδείξεως και προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη σε σχέση με το ζήτημα της πληρότητας των εγγράφων και τους αριθμούς των επιβεβαιωτικών αιτήσεων που πράγματι υποβλήθηκαν δυνάμει του κανονισμού 1049/2001· εξαιρετικά μακρά διάρκεια της διαδικασίας και παράνομος χειρισμός της σχετικής αιτήσεως για καταβολή αποζημιώσεως·
- 3) πλάνη περί το δίκαιο, έλλειψη σαφήνειας και ανεπαρκής αιτιολογία όσον αφορά τη διατύπωση και την επέκταση του διατακτικού αριθ. 1 –και των εδαφίων της αποφάσεως στα οποία αυτό στηρίζεται– σε συνδυασμό με παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, μεταξύ άλλων, αγνοώντας την εξακολούθηση του συμφέροντος του προσφεύγοντος για ένδικη προστασία·
- 4) παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, ανεπαρκής αιτιολογία και παραβίαση των ερμηνευτικών αρχών όσον αφορά την έκταση του αιτήματος του προσφεύγοντος για πρόσβαση στα έγγραφα της υποθέσεως T-110/04;
- 5) πλάνες περί το δίκαιο, παραμόρφωση πραγματικών περιστατικών και ανεπαρκής αιτιολογία σε σχέση με την εφαρμογή και ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001 σε συνδυασμό με τις νομοθετικές διατάξεις περί προστασίας δεδομένων·

- 6) πλάνες περί το δίκαιο, παραμόρφωση πραγματικών περιστατικών και ανεπαρκής αιτιολογία σε σχέση με την εφαρμογή και ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001·
- 7) πλάνες περί το δίκαιο και ανεπαρκής αιτιολογία όσον αφορά την απόρριψη του αιτήματος για αποζημίωση που προκύπτει από το δικόγραφο, ειδικότερα παραβίαση των αρχών που διέπουν τη διεξαγωγή αποδείξεων και προσβολή του δικαιώματος για αποτελεσματική ένδικη προστασία·
- 8) παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας στο πλαίσιο της απορρίψεως αιτήματος του προσφεύγοντος, στη σκέψη 90 της απόφασης T-392/07·
- 9) πλάνες περί το δίκαιο και ανεπαρκής αιτιολογία σε σχέση με την απόφαση επί των δικαστικών εξόδων·

(¹) Κανονισμός ΕΚ 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Μαρτίου 2013 η Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, πρώην Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, και η Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 22 Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-136/13 P)

(2013/C 147/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, πρώην Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, και η Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl (εκπρόσωποι: A. Vianello, A. Bortoluzzi και A. Veronese, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C., Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναιρεσείουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ανατρέξει και/ή να τροποποιήσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Ιανουαρίου 2013, που κοινοποιήθηκε στις αναιρεσείουσες στις 23 Ιανουαρίου 2013, εκδοθείσα στην υπόθεση T-218/00, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που είχαν ασκήσει οι Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl κ.λπ. κατά της Επιτροπής, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τους νόμους 30/1997 και 206/1995 περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (ΕΕ 2000, L 150, σ. 50) και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή των αρχών που διατύπωσε το Δικαστήριο στην απόφαση «Comitato Venezia vuole vivere», αφενός, όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων της Επιτροπής σε θέματα κρατικών ενισχύσεων, και, αφετέρου, όσον αφορά το βάρος αποδείξεως σχετικά με τις προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη το Γενικό Δικαστήριο δεν ακολούθησε τη νομολογία του Δικαστηρίου στην απόφαση «Comitato Venezia vuole vivere» της 9ης Ιουνίου 2011, με την οποία αυτό αποφάνθηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής «πρέπει να περιέχει, αυτή καθαυτή, όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές». Μολονότι η απόφαση δεν περιλάμβανε τα ουσιώδη στοιχεία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές, το Γενικό Δικαστήριο δεν επισήμανε, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καμία πλημμέλεια στη μέθοδο που εφάρμοσε η Επιτροπή και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

Σύμφωνα με τις αρχές που καθιέρωσε το Δικαστήριο με την απόφαση «Comitato Venezia vuole vivere», στο πλαίσιο της επιστροφής, το κράτος μέλος φέρει το βάρος να αποδείξει –και όχι ο δικαιούχος– ανά περίπτωση, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στην προκειμένη περίπτωση, ωστόσο, η Επιτροπή δεν αποσαφήνισε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση τις «λεπτομέρειες» του ελέγχου αυτού. Συνεπώς, η Δημοκρατία της Ιταλίας, επειδή δεν διέθετε ουσιώδη στοιχεία απαραίτητα για να αποδείξει, στο πλαίσιο της επιστροφής, ότι τα πλεονεκτήματα που χορηγήθηκαν συνιστούν για τους δικαιούχους κρατικές ενισχύσεις –με τον νόμο 228 της 24ης Δεκεμβρίου 2012, (άρθρο 1, παράγραφοι 351 και επ.)– αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως, αντίθετως προς τη νομολογία της Ένωσης. Κατά τον ιταλό νομοθέτη, ειδικότερα, εναπόκειται στην επιχείρηση-δικαιούχο των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν υπό τη μορφή απαλλαγής από κοινωνικές υποχρεώσεις –και όχι στο κράτος– να αποδείξει ότι τα εν λόγω πλεονεκτήματα δεν νοθεύουν τον ανταγωνισμό και δεν επηρεάζουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο, διαφορετικά τεκμαίρεται ότι το χορηγηθέν πλεονέκτημα νοθεύει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Τούτο όμως είναι προδήλως αντίθετο προς τις αρχές που καθιέρωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του «Comitato Venezia vuole vivere».

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2013 — CBr Carbon Industries κατά ΓΕΕΑ (CARBON GREEN)

(Υπόθεση T-294/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διεθνής καταχώριση περιλαμβάνουσα την Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Λεκτικό κοινοτικό σήμα CARBON GREEN — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]

(2013/C 147/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CBr Carbon Industries, Inc. (Tortola, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, barrister, και J. Fish, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Απριλίου 2010 (υπόθεση R 1361/2009-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου CARBON GREEN ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την CBr Carbon Industries, Inc στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 260 της 25.9.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2013 — Höganäs κατά ΓΕΕΑ — Haynes (ASTALOY)

(Υπόθεση T-505/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος ASTALOY — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα HASTELLOY — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Συνύπαρξη των σημάτων]

(2013/C 147/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Höganäs AB (Höganäs, Σουηδία) (εκπρόσωποι: L.-E. Ström, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Haynes International, Inc. (Κοκomo, Ιντιάνα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarrri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Αυγούστου 2010 (υπόθεση R 1530/2009-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Haynes International, Inc. και Höganäs AB.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Höganäs AB στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2013 — GRP Security κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-87/11) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Υπηρεσίες εποπτείας και φυλάξεως των κτιρίων του Ελεγκτικού Συνεδρίου — Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση μονομερούς καταγγελίας της συμβάσεως με αίτημα καταβολής αποζημιώσεως — Πράξη συμβατικής φύσεως — Παράλειψη αναχαρακτηρισμού της προσφυγής — Απαράδεκτο — Απόφαση επιβάλλουσα την κύρωση του αποκλεισμού επί περίοδο τριών μηνών — Έννομο συμφέρον — Δικαιώματα άμυνας — Σοβαρή παράλειψη εκπληρώσεως των υποχρεώσεων — Αρχή της νομιμότητας των ποινών — Κατάχρηση εξουσίας — Αναλογικότητα)

(2013/C 147/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GRP Security (Bertrange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Osch, στη συνέχεια C. Arendt και M. Larbi, δικηγόροι)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Kennedy, J.-M. Stenier και J. Vermer, στη συνέχεια T. Kennedy και J. Vermer)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 14ης Ιανουαρίου με την οποία καταγγέλθηκε μονομερώς η σύμβαση-πλαίσιο παροχής υπηρεσιών αριθ. LOG/2026/10/2, με τίτλο «Διάφορες υπηρεσίες ασφάλειας» και απαιτήθηκε από την προσφεύγουσα η καταβολή αποζημιώσεως και, αφετέρου, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της 14ης Ιανουαρίου με την οποία επιβλήθηκε κύρωση αποκλεισμού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη GRP Security στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 120 της 16.4.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2013 — Italiana Calzature κατά ΓΕΕΑ — Vicini (Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN)

(Υπόθεση T-336/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό και προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ZANOTTI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]

(2013/C 147/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Società Italiana Calzature SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Rapisardi και C. Ginevra, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Franzosi και M. Giorgetti, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Απριλίου 2011 (υπόθεση R 634/2010-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Società Italiana Calzature SpA και της Vicini SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Società Italiana Calzature SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2013 — Italiana Calzature κατά ΓΕΕΑ — Vicini (Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI)

(Υπόθεση T-337/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ZANOTTI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]

(2013/C 147/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Società Italiana Calzature SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Rapisardi και C. Ginevra, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Franzosi και M. Giorgetti, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Απριλίου 2011 (υπόθεση R 918/2010-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Società Italiana Calzature SpA και της Vicini SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Società Italiana Calzature SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2013
— Fercal — Consultadoria e Serviços κατά ΓΕΕΑ —
Parfums Rochas (PATRIZIA ROCHA)**

(Υπόθεση T-360/11) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος PATRIZIA ROCHA — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα ROCHAS — Άρνηση καταχωρίσεως από το τμήμα ανακοπών — Απαράδεκτο της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]

(2013/C 147/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: A. J. Rodrigues, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: V. Melgar)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Parfums Rochas SAS (Παρίσι, Γαλλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Απριλίου 2011 (υπόθεση R 2355/2010-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Parfums Rochas SAS και Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da}.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 298 της 8.10.2011.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2013
— IPK International κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-671/11) ⁽¹⁾

(«Συνδρομή στη χρηματοδότηση σχεδίου οικολογικού τουρισμού — Επιστροφή των ανακτηθέντων ποσών — Απόφαση που εκδίδεται κατόπιν της ακυρώσεως από το Γενικό Δικαστήριο της προγενέστερης απόφασης περί ανακλήσεως της συνδρομής — Αντισταθμιστικοί τόκοι — Τόκοι υπερημερίας — Υπολογισμός»)

(2013/C 147/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Pitschas, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac, G. Wilms και Γ. Ζαββός)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2011 [ENTR/R1/HHO/lsa — entre.r.l(2011)1183091], περί καταβολής στην προσφεύγουσα συνολικού ποσού 720 579,90 ευρώ, στο οποίο περιλαμβάνεται ποσό αντισταθμιστικών τόκων ύψους 158 618,27 ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Οκτωβρίου 2011 [ENTR/R1/HHO/lsa — entre.r.l(2011)1183091] καθώς και το ποσό των υπολογιζόμενων σε αυτή καταβλητέων τόκων στην IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH περιορίζεται στο ποσό των 158 618,27 ευρώ.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 65 της 3.3.2012.

**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της
11ης Μαρτίου 2013 — Iranian Offshore Engineering &
Construction κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-110/12 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα εις βάρος του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος — Στάθμιση συμφερόντων)

(2013/C 147/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτούσα: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea και J. Iriarte Ángel, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Plaza García και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως, αφενός, της απόφασης 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 319, σ. 71), καθόσον η επωνυμία της αιτούσας ενεγράφη στο παράρτημα II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την

εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 319, σ. 11), καθώς και του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), καθόσον οι κανονισμοί αυτοί αφορούν την αιτούσα.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα έξοδα.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2013 ο Kris Van Neyghem κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-77/11, Van Neyghem κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-113/13 P)

(2013/C 147/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Kris Van Neyghem (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως F-77/11, Kris Van Neyghem κατά Συμβουλίου·
- να ακυρώσει την απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2010 με την οποία απορρίφθηκε η προαγωγή του ανααιρεσείοντος και να δεχθεί το αίτημα περί επιδικάσεως αποζημιώσεως·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης προς εκδίκαση, εφόσον κριθεί απαραίτητο·
- να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της ανατρέσεως ο ανααιρεσίων προβάλλει δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθώς το ΔΔΔ έκρινε ότι η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μπορούσε να αιτιολογηθεί κατά το στάδιο της απαντήσεως στη διοικητική ένσταση, ενώ η αιτιολογία έπρεπε να είχε ήδη περιληφθεί στην απόφαση περί μη προαγωγής,

στην οποία η απόφαση αυτή λήφθηκε δυνάμει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ κατ' εκτέλεση της αποφάσεως του ΔΔΔ της 5ης Μαΐου 2010, F-53/08, Bouillez κ.λπ. κατά Συμβουλίου (που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή) και όχι δυνάμει του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ και της συναφούς νομολογίας, καθώς το ΔΔΔ δεν στηρίχθηκε ούτε στο διατακτικό ούτε στο σκεπτικό της αποφάσεώς του στην υπόθεση F-53/08 προκειμένου να διαπιστώσει αν η απόφαση αυτή είχε εκτελεστεί ορθώς.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Φεβρουαρίου 2013 ο Giorgio Lebedef κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-70/11, Lebedef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-116/13 P)

(2013/C 147/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναηρεσίων: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη του ΔΔΔ της 12ης Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-70/11, Lebedef κατά Επιτροπής, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της εκδόσεως αξιολογήσεως του ανααιρεσείοντος για την περίοδο 1.1.2008-31.12.2008, ειδικότερα του μέρους της εκδόσεως που συντάξε η EUROSTAT για την ίδια περίοδο·
- να δεχθεί τα πρωτοδικώς προβληθέντα αιτήματα του ανααιρεσείοντος·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης·
- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων και να καταδικάσει την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτά.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως ανατρέσεως ο ανααιρεσίων επικαλείται τέσσερις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε ότι ο ανααιρεσίων δεν είχε οριστεί να μετέχει στις διαβουλεύσεις και ότι η συμμετοχή του σε αυτές καλυπτόταν

από την χορηγηθείσα σε αυτόν απαλλαγή κατά το ήμισυ του χρόνου εργασίας για συνδικαλιστικούς σκοπούς (όσον αφορά τις σκέψεις 41 έως 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως).

- 2) Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε ότι το ειδικό καθεστώς αξιολογήσεως των εκπροσώπων του προσωπικού καλύπτει όλες τις συνδικαλιστικές δραστηριότητες και καθόσον ερμήνευσε εσφαλμένα τους λόγους για τους οποίους ο αναιρεσείων δεν εργαζόταν για την υπηρεσία στην οποία υπαγόταν, συνάγοντας ότι ο αναιρεσείων δεν μπορούσε να αμφισβητήσει την αρμοδιότητα των βαθμολογητών του (όσον αφορά τις σκέψεις 50 και 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως).
- 3) Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ βασίστηκε σε εσφαλμένες σκέψεις αφορώσες ιδίως την αρμοδιότητα των βαθμολογητών να αξιολογήσουν τον αναιρεσείοντα βάσει μόνον της εργασίας του για την υπηρεσία στην οποία υπαγόταν και στο γεγονός ότι ο αναιρεσείων επικαλέστηκε την απαλλαγή κατά το ήμισυ του ωραρίου εργασίας για συνδικαλιστικούς σκοπούς προκειμένου να δικαιολογήσει το ότι δεν εργάστηκε για την υπηρεσία στην οποία υπαγόταν (όσον αφορά τις σκέψεις 59 και 60 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως).
- 4) Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ συνήγαγε ότι τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υποθέσεως διακρίνονται από εκείνα που οδήγησαν στην έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 7ης Μαΐου 2008, F-36/07, Lebedef κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-A-1-00143 και II-A-1-00759) και ότι ορθώς αναγνωρίστηκε υπέρ του αναιρεσείοντος το επίπεδο ικανοτήτων IV (όσον αφορά τις σκέψεις 69 έως 70 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Φεβρουαρίου 2013 ο Giorgio Lebedef κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-109/11, Lebedef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-117/13 P)

(2013/C 147/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη του ΔΔΔ της 12ης Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-109/11, Lebedef κατά Επιτροπής, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της εκθέσεως αξιολογήσεως του αναιρεσείοντος για την περίοδο 1.1.2009-31.12.2009, ειδικότερα του μέρους της εκθέσεως που συντάξε η EUROSTAT για την ίδια περίοδο·
- να δεχθεί τα πρωτοδικώς προβληθέντα αιτήματα του αναιρεσείοντος·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης·
- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων και να καταδικάσει την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτά.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως ο αναιρεσείων επικαλείται έξι λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος, ο δεύτερος, ο τρίτος και ο έκτος είναι ουσιαστικά ίδιοι ή παρόμοιοι με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-116/13 P, Lebedef κατά Επιτροπής.

Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ, κατά τον αναιρεσείοντα, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η έκθεση που κάλυπτε τη δραστηριότητα του αναιρεσείοντος σε συνδικαλιστική ή επαγγελματική οργάνωση έπρεπε να συμπεριληφθεί μόνο ως έγγραφο που επισυνάπτεται στην έκθεση σχετικά με τα καθήκοντα του αναιρεσείοντος στη Στατιστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Eurostat) (σχετικά με τις σκέψεις 68 έως 70 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως).

Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ διαπίστωσε, κατά τον αναιρεσείοντα, ότι ο αναιρεσείων στρεφόταν κατά των εκθέσεων αξιολογήσεως προ του 2009 και της αποφάσεως της Επιτροπής να μην τον προαγάγει (σχετικά με τις σκέψεις 74 και 75 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως).

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2013 — Direct Way και Direct Way Worldwide κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-126/13)

(2013/C 147/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Direct Way (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και Direct Way Worldwide (Machelen, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή τους παραδεκτή και βάσιμη,

— κατά συνέπεια,

— να ακυρώσει:

— την άγνωστης ημερομηνίας απόφαση του Κοινοβουλίου να διακόψει την κινηθείσα διαδικασία πρόσκλησης υποβολής προσφορών, για τον λόγο ότι «οι ληφθείσες προσφορές προς απάντηση στην πρόσκληση υποβολής προσφορών ήταν απαράδεκτες υπό το πρίσμα των κριτηρίων ανάθεσης, ιδίως οι προταθείσες τιμές, οι οποίες είναι εξαιρετικά υψηλές σε σχέση με την αξία που είχε εξαγγελθεί στην προκήρυξη του διαγωνισμού», η οποία περιήλθε σε γνώση του ομίλου Direct Way μέσω επιστολής της 3ης Σεπτεμβρίου 2012,

— την άγνωστης ημερομηνίας απόφαση του Κοινοβουλίου να εφαρμόσει τη διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσιότητα για να αναθέσει το αντικείμενο της σύμβασης, απόφαση η οποία περιήλθε σε γνώση του ομίλου Direct Way μέσω της πρόσκλησης να μετάσχει στη διαδικασία, η οποία του κοινοποιήθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2012,

— την άγνωστης ημερομηνίας απόφαση του Κοινοβουλίου, να αναθέσει το αντικείμενο της σύμβασης σε ανταγωνιστή υποβαλόντα, προσφορά η οποία περιήλθε σε γνώση του ομίλου Direct Way μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος στις 21 Δεκεμβρίου 2012 και επιβεβαιώθηκε μέσω επιστολής της 3ης Ιανουαρίου 2013,

— να κηρύξει, συνεπώς, άκυρη τη σύμβαση που συνήφθη μεταξύ του Κοινοβουλίου και της TMS Limousines,

— να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να καταβάλει στον όμιλο Direct Way ποσό προσωρινά υπολογιζόμενο σε 199 500 ευρώ, ως αποζημίωση για τη ζημία που έχει υποστεί,

— να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των εξόδων, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακύρωσης.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 101 του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽¹⁾ και του άρθρου 127, παράγραφος 1, περίπτωση α', του κανονισμού εκτέλεσης του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽²⁾ καθώς και από παραβίαση της αρχής της ισότητας και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς το Κοινοβούλιο ανέθεσε μέσω διαδικασίας με διαπραγμάτευση το αντικείμενο της σύμβασης σε τιμή ανώτερη εκείνης που οι προσφεύγουσες είχαν καταθέσει στο πλαίσιο της αρχικής πρόσκλησης προσφορών.

2) Ο δεύτερος, επικουρικός, λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 127, παράγραφος 1, περίπτωση α' του κανονισμού εκτέλεσης του δημοσιονομικού κανονισμού και από παραβίαση

της αρχής της ισότητας, καθώς το Κοινοβούλιο τροποποίησε ουσιαστικά τους αρχικούς όρους της σύμβασης, πρώτον, αναθέτοντας το αντικείμενο της σύμβασης σε τιμή ανώτερη της τιμής που κρίθηκε απαράδεκτη στο πλαίσιο της αρχικής πρόσκλησης προσφορών (πρώτο σκέλος) και δεύτερον, μειώνοντας τον εκτιμηθέντα όγκο της παροχής σε σχέση με τον όγκο που είχε εξαγγελθεί στους αρχικούς όρους της σύμβασης, επηρεάζοντας έτσι την εκτίμηση της τιμής των προσφορών που έγιναν αντικείμενο διαπραγμάτευσης (δεύτερο σκέλος).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2013 — Eltek κατά ΓΕΕΑ — Eltec Elektronik (ELTEK)

(Υπόθεση T-139/13)

(2013/C 147/38)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eltek (Casale Monferrato, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Floridia και E. Floridia, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Eltec Elektronik AG (Mainz, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 7ης Ιανουαρίου 2013 (όπως διορθώθηκε με δημοσίευση σχετικού διορθωτικού της 22ας Ιανουαρίου 2013) η οποία κοινοποιήθηκε και που ελήφθη στις 10 Ιανουαρίου 2013 στο πλαίσιο της υπόθεσης R 511/2012-1 σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής αριθ. 992 851, και την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. 4 368 064, στο μέτρο που έχουν τηρηθεί όλες οι προϋποθέσεις έγκυρης καταχώρισης του καθενός από τα οικεία προϊόντα.

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα και την αντίδικο στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ELTEK», για προϊόντα της κλάσης 9 — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. 4 368 064

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Γερμανικό και διεθνές σήμα «ELTEK», που αντιστοιχεί στις χώρες Μπενελούξ, Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Αυστρία και Πορτογαλία, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 37, 38, 41 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απέρριψε μερικώς την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Έκανε δεκτή την προσφυγή και απέρριψε το κοινοτικό σήμα για το οποίο είχε υποβληθεί η αίτηση καταχώρισης σχετικά με ορισμένα προϊόντα της κλάσης 9

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2013 — Scheepsbouw Nederland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-140/13)

(2013/C 147/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Scheepsbouw Nederland (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: K. Struckmann, δικηγόρος, και G. Forwood, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση SA.34736 (Πρώρη υποτίμηση ορισμένων περιουσιακών στοιχείων που αποκτώνται με χρηματοδοτική μίσθωση), η οποία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 13 Δεκεμβρίου 2012 (EE C 384, σ. 2), και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο, με τον οποίο προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και τι άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 (1).

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως και του ανεπαρκούς και ελλιπούς ελέγχου τον οποίο η Επιτροπή διενήργησε επί της ουσίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της εξετάσεως, δικαιολογείται, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, το συμπέρασμα ότι η εκτίμηση του προτεινόμενου μέτρου παρουσιάζει σοβαρές δυσχέρειες. Επομένως, καθώς η Επιτροπή κατέληξε μετά το πέρας του προκαταρκτικού σταδίου ότι το επίμαχο μέτρο δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή όφειλε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 1098, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (EE L 83, σ. 1)

Αγωγή της 11ης Μαρτίου 2013 — Ziegler Relocation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-150/13)

(2013/C 147/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ziegler Relocation SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, M. Favart και A. Baillieux, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να συνεκδικάσει την παρούσα αγωγή μαζί με την υπόθεση T-539/12·
- να κρίνει την παρούσα αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να κρίνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση υπέχει εξωσυμβατική ευθύνη έναντι της ενάγουσας·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 112 872,50 ευρώ ετησίως από τις 11 Μαρτίου 2008, εντόκως έως την πλήρη καταβολή των οφειλομένων·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ζημία την αποκατάσταση της οποίας ζητεί η ενάγουσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση αφορά το διαφυγόν κέρδος το οποίο εκτιμά ότι υπέστη από την έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Μαρτίου 2008 στην υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διεθνών μετακομίσεων, λόγω του ότι δεν έπαυσε η πρακτική των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ζητούν προσφορές διευκόλυνσεως στο πλαίσιο των μετακομίσεών τους τα έξοδα των οποίων επιστρέφονται δυνάμει του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως

των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άρνηση της ενάγουσας να ανταποκριθεί θετικώς σε τέτοιες αιτήσεις είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της από τις συναφείς συμβάσεις, με αποτέλεσμα να παρέχει πλέον πολύ περιορισμένο αριθμό υπηρεσιών μετακομίσεως στους υπαλλήλους των ευρωπαϊκών οργάνων. Αυτό συνιστά παράβαση, εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της υποχρεώσεως επιμέλειας την οποία υπέχει, παράβαση στην οποία οφείλεται η ζημία που υπέστη η ενάγουσα.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2013 — Petro Suisse Intertrade κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-156/13)

(2013/C 147/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Ελβετία) (εκπρόσωποι: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington και D. Sellers, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012 (ΕΕ 22.12.2012, L 356, σ. 71), για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012 (ΕΕ 22.12.2012, L 356, σ. 55), για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, στο μέτρο που οι προσβαλλόμενες πράξεις αφορούν την προσφεύγουσα και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως που αφορούν παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας καθώς και παραβίαση των Συνθηκών και των κανόνων δικαίου σχετικά με την εφαρμογή τους: προσβολή του δικαιώματος ακρόασης, αθέτηση της υποχρεώσεως γνωστοποίησης, ανεπαρκή αιτιολογία, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος ιδιοκτησίας.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν της επέτρεψε να προβάλει τις απόψεις της ενώ δεν υπήρχαν αντίθετες ενδείξεις που να το δικαιολογούν. Περαιτέρω, το Συμβούλιο δεν προσδιόρισε επαρκώς την προσφεύγουσα ως το πρόσωπο που αποτελούσε αντικείμενο της αποφάσεως και του κανονισμού και δεν προσδιόρισε επαρκώς την προσφεύγουσα στο έγγραφο κοινοποιήσεως, και εν πάση περιπτώσει οι πράξεις αυτές δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένες. Το Συμβούλιο δεν απάντησε σε αιτήσεις της προσφεύγουσας για την επιβεβαίωση του προσώπου που αποτελούσε αντικείμενο των επίμαχων πράξεων, για την παροχή περαιτέρω αιτιολογίας, και για

πρόσβαση σε έγγραφα, με μόνη εξαίρεση ένα συνοπτικό έγγραφο που απέστειλε ως αποδεικτικό παραλαβής. Με τις παραλείψεις αυτές, το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας της προσφεύγουσας και της στέρησε τη δυνατότητα να αντικρούσει αποτελεσματικά τα πορίσματα του Συμβουλίου, καθόσον τα πορίσματα αυτά δεν τέθηκαν στη διάθεσή της. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα δεν είναι εταιρία βιτρίνα που ελέγχεται από την National Iranian Oil Company (Εθνική Ιρανική Εταιρία Πετρελαίου, στο εξής: NIOC), και εν πάση περιπτώσει το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι από τον έλεγχο της προσφεύγουσας από την NIOC θα προέκυπτε οικονομικό όφελος για το ιρανικό κράτος αντίθετο προς τον σκοπό της προσβαλλομένης αποφάσεως και του προσβαλλόμενου κανονισμού. Τέλος, περιορίζοντας τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να συνάπτει συμβάσεις, το Συμβούλιο προσέβαλε το βασικό δικαίωμα ιδιοκτησίας της με τη λήψη μέτρων των οποίων αμφισβητείται η αναλογικότητα.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Sorinet Commercial Trust Bankers κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-157/13)

(2013/C 147/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sorinet Commercial Trust Bankers Ltd (Kish Island, Ιράν) (εκπρόσωποι: L. Defalque και C. Malherbe, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την παράγραφο I.I.12 (υπό τον τίτλο «Οντότητες») του παραρτήματος 2012/829/ΚΕΠΠΑ της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν,
- να ακυρώσει την παράγραφο I.I.12 (υπό τον τίτλο «Οντότητες») του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Η αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως και του ψηφίσματος είναι αόριστη και γενική και δεν αναφέρει τους συγκεκριμένους και πραγματικούς λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο, κατά την άσκηση της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει, έκρινε ότι πρέπει να επιβληθούν στην προσφεύγουσα τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Η προσφεύγουσα δεν ενημερώθηκε ούτε της κοινοποιήθηκαν τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που προβλήθηκαν σε βάρος της προς στήριξη της βλαπτικής γι' αυτήν πράξεως. Το Συμβούλιο δεν επέτρεψε στην προσφεύγουσα πρόσβαση στον φάκελό της, ούτε της παρέσχε τα ζητούμενα έγγραφα (μεταξύ των οποίων, ακριβείς και εξατομικευμένες πληροφορίες που δικαιολογούν τα προσβαλλόμενα περιοριστικά μέτρα), ούτε της κοινοποιήθηκαν τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που προβλήθηκαν εναντίον της. Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε το αίτημα ακρόασης που υπέβαλε ρητώς η προσφεύγουσα. Η εν λόγω προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας — κυρίως η μη ενημέρωσή της για τα στοιχεία που προβλήθηκαν εναντίον της — συνιστά προσβολή του δικαιώματός της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κατά τη θέσπιση των περιοριστικών μέτρων κατά της προσφεύγουσας. Οι λόγοι επί των οποίων στηρίχθηκε το Συμβούλιο δεν συνιστούν επαρκή αιτιολογία. Επιπλέον, το Συμβούλιο δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία ούτε πληροφορίες προς απόδειξη των λόγων που επικαλέσθηκε για να δικαιολογήσει τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα τα οποία βασίζονται σε απλούς ισχυρισμούς.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι τα επίδικα περιοριστικά μέτρα είναι παράνομα, λόγω πλημμελειών στην εκτίμηση του Συμβουλίου πριν από την λήψη τους. Το Συμβούλιο δεν πρόεβη σε ουσιαστική εκτίμηση των περιστάσεων της υπόθεσης, αλλά περιορίστηκε στο να ακολουθήσει τις συστάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και να εγκρίνει τις προτάσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Iralco κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-158/13)

(2013/C 147/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iranian Aluminium Co. (Iralco) (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: S. Millar και S. Ashley, solicitors, και M. Lester, barrister)

Καθού: Συμβούλιο Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή

του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον οι προσβαλλόμενες πράξεις αφορούν την προσφεύγουσα· και

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε προσηκόντως ή επαρκώς την απόφασή του να καταχωρίσει την προσφεύγουσα στους οικείους καταλόγους.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο δεν διασφάλισε τα δικαιώματά της άμυνας και αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου.
- 3) Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κρίνοντας ότι πληρούται κάποιο από τα κριτήρια περί καταχωρίσεως του ονόματός της στους οικείους καταλόγους.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου να καταχωρίσει το όνομά της στους οικείους καταλόγους προσέβαλε, αδικαιολόγητα ή δυσανάλογα, τα θεμελιώδη δικαιώματά της, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματός της για προστασία της περιουσίας, της επιχειρήσεως και της φήμης της.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — ΗΚ Intertrade κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-159/13)

(2013/C 147/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΗΚ Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Χονγκ-Κονγκ) (εκπρόσωποι: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington και D. Sellers, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 71), καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 55), καθόσον στις προσβαλλόμενες πράξεις περιλαμβάνεται η προσφεύγουσα· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως αντλούμενους από παράβαση ουσιώδους τύπου, καθώς και παραβίαση των Συνθηκών και των σχετικών με την εφαρμογή τους κανόνων δικαίου: προσβολή του δικαιώματος ακρόασης, αθέτηση της υποχρέωσης κοινοποίησης, ανεπαρκής αιτιολογία, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το Συμβούλιο δεν πρόεβη σε ακρόασή της και αθέτησε την υποχρέωσή του να της κοινοποιήσει τις προσβαλλόμενες πράξεις. Εξάλλου, το Συμβούλιο δεν προσκόμισε επαρκή αιτιολογία, η δε παράλειψη αυτή επιδεινώνεται από την άρνηση του καθού να απαντήσει στις υποβληθείσες από την προσφεύγουσα αιτήσεις περί προσβάσεως σε έγγραφα και, γενικώς, περί παροχής πληροφοριών. Με τις παραλείψεις αυτές, το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, στην οποία δεν δόθηκε η δυνατότητα να αντιτάξει αποτελεσματικούς επιχειρήματα κατά των συμπερασμάτων του Συμβουλίου, δεδομένου ότι τα εν λόγω συμπεράσματα δεν κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα. Αντιθέτως προς όσα διατείνεται το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα δεν είναι «εικονική εταιρία» της National Iranian Oil Company (NIOC) και, εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι το γεγονός και μόνον ότι είναι θυγατρική εταιρία της NIOC αρκεί ώστε να συνεπάγεται οικονομικό όφελος για το Ιρανικό κράτος το οποίο αντικείται στον σκοπό των προσβαλλόμενων μέτρων. Επιπλέον, το Συμβούλιο προσέβαλε σαφώς τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και, τέλος, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Bank Mellat κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-160/13)**

(2013/C 147/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Mellat (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC, και R. Blakeley, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 15, του κανονισμού (ΕΕ) 1263/2012 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και/ή
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 15, του κανονισμού (ΕΕ) 1263/2012 του Συμβουλίου στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα και
- να δεχτεί ότι το άρθρο 1, παράγραφος 6, της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ ⁽²⁾ του Συμβουλίου δεν έχει εφαρμογή κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός δεν είναι «αναγκαίο μέτρο» και συνεπώς στερείται νομικής βάσεως δυνάμει του άρθρου 215 ΣΛΕΕ διότι δεν τελεί σε λογική αλληλουχία με τον επιδιωκόμενο σκοπό εξωτερικής πολιτικής.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός είναι εν πάση περιπτώσει δυσανάλογος προς τον προβαλλόμενο ως επιδιωκόμενο σκοπό εξωτερικής πολιτικής και συνεπώς στερείται νομικής βάσεως δυνάμει του άρθρου 215 ΣΛΕΕ.
- 3) Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός είναι αντίθετος προς τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 215, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ειδικότερα, είναι αντίθετος προς τις αρχές της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου, της απαγορεύσεως της αυθαρεσίας και της απαιτήσεως να παρέχονται οι απαραίτητες νομικές εγγυήσεις κατά την επιβολή κυρώσεων.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός προσβάλλει τα δικαιώματα ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας καθώς και τα δικαιώματα ασκήσεως εμπορικής δραστηριότητας και ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων και παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1263/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 34).

⁽²⁾ Απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 58).

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2013 — Magic Mountain Kletterhallen κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-162/13)**

(2013/C 147/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Βερολίνο, Γερμανία), Kletterhallenverband Klever e.V. (Δειψία, Γερμανία), Neoliet Beheer BV (Σον, Κάτω Χώρες) και Pedriza BV (Χάρλεμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: M. von Oppen και A. Gerdung, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο,

- να ακυρώσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 264, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την απόφαση C(2012) 8761 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. SA.33952 (2012/NN) — Γερμανία, Εγκαταστάσεις αναρρίχησης του σωματείου Deutscher Alpenverein,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακύρωσης οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι οι επίμαχες ενισχύσεις συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά, αφού δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ. Κατά τις προσφεύγουσες, οι ενισχύσεις δεν εξυπηρετούν σκοπό κοινού συμφέροντος. Συναφώς υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι ένδειξη για τέτοιο συμφέρον υπάρχει μόνο σε περίπτωση αποδεδειγμένης δυσλειτουργίας της αγοράς, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται περαιτέρω ότι οι ενισχύσεις δεν είναι συμβατές ούτε κατά το άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Επιπλέον, οι ενισχύσεις δεν είναι κατάλληλες, κατά τις προσφεύγουσες, ούτε για την επίλυση του καθ' υπόθεση υπάρχοντος προβλήματος αποτελεσματικότητας της αγοράς. Οι ενισχύσεις άλλωστε δεν λειτουργούν ούτε ως κίνητρο. Η Επιτροπή απλώς τεκμαίρεται ότι λειτουργούν ως κίνητρο. Εξάλλου, οι ενισχύσεις δεν είναι ούτε εύλογες. Η Επιτροπή απλώς τεκμαίρεται ότι οι εθνικές αρχές θα εξασφαλίσουν ότι οι επιμέρους ενισχύσεις θα είναι ανάλογες προς τον επιδιωκόμενο σκοπό και στηρίζει κακώς το τεκμήριο αυτό στον κοινωφελή χαρακτήρα του ενδιαφερόμενου σωματείου. Οι προσφεύγουσες βάλλουν επίσης κατά της εσφαλμένης στάθμισης στην οποία προέβη η Επιτροπή. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν στάθμισε τα αρνητικά αποτελέσματα των ενισχύσεων προς τα θετικά αποτελέσματά τους. Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επ' αυτού ότι οι λειτουργικές ενισχύσεις (και οι χορηγηθείσες ενισχύσεις αποτελούν κυρίως λειτουργικές ενισχύσεις) δεν συμβιβάζονται, εν αμφιβολία, με την εσωτερική αγορά.

2) Δεύτερος λόγος: παράνομη παράλειψη διεξαγωγής επίσημης διαδικασίας έρευνας

Επ' αυτού οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι κακώς η Επιτροπή, παρά τις σοβαρές δυσκολίες που παρουσίαζε η εκτίμηση του συμβατού των ενισχύσεων με την εσωτερική αγορά, δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας. Ένδειξη για τις σοβαρές δυσκολίες αυτές ήταν η μακρά διάρκεια της διαδικασίας της προκαταρκτικής εξέτασης, η οποία διάρκεσε εν προκειμένω περισσότερο από ένα έτος. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν διασφάλισε την επαρκή έρευνα των περιστατικών που ήταν αναγκαία για την εκτίμηση αυτή. Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η αναγκαία ενδελεχής εξέταση της αγοράς των κλειστών χώρων αναρρίχησης μπορούσε να πραγματοποιηθεί μόνο στο πλαίσιο επίσημης διαδικασίας έρευνας. Επιπλέον, η καταγγελία που εξέτασε η Επιτροπή είχε θέσει ορισμένα σημαντικά νομικά ζητήματα σε σχέση με τις ενισχύσεις που προορίζονται για τις εμπορικής φύσης δραστηριότητες σωματείων κοινωφελούς χαρακτήρα. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι οι ίδιες είναι, ως ανταγωνιστικές επιχειρήσεις ή επαγγελματικές ενώσεις, ενδιαφερόμενα μέρη, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999, και ότι θα είχαν, κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δικαίωμα να διατυπώσουν παρατηρήσεις κατά την επίσημη διαδικασία έρευνας, δικαίωμα όμως που τους στέρησε η παράνομη παράλειψη διεξαγωγής της εν λόγω διαδικασίας.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Sun Capital Partners κατά ΓΕΕΑ — Sun Capital Partners (SUN CAPITAL)

(Υπόθεση T-164/13)

(2013/C 147/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sun Capital Partners, Inc. (Νέα Υόρκη, Η.Π.Α.) (εκπρόσωποι: P.-A. Dubois, Solicitor, D. Alexander, QC, και F. Clark, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sun Capital Partners Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τμήματος προσφυγών,
- να αναπέμψει το θέμα για περαιτέρω εξέταση από το τμήμα προσφυγών,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υπεβλήθη η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών,
- να καταδικάσει την SCPL στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υπεβλήθη η προσφεύγουσα, στην περίπτωση που η SCPL ασκήσει παρέμβαση στις εν λόγω διαδικασίες.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα για το οποίο ζητείται η κήρυξη ακυρότητας: Το λεκτικό σήμα «SUN CAPITAL» — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. 2 942 654

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Λόγοι της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας: Η αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας είναι αυτοί στηρίζεται στα άρθρα 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ' και 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξε το προσβαλλόμενο κοινοτικό σήμα άκυρο

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Benelli Q.J. κατά ΓΕΕΑ — Demharter (MOTO B)

(Υπόθεση T-169/13)

(2013/C 147/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Benelli Q.J. Srl (Pesaro, Ιταλία) (εκπρόσωπος: P. Lukácsi, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Demharter GmbH (Dillingen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του καθού και να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ προς περαιτέρω εξέταση και έκδοση νέας απόφασης, λόγω του γεγονότος ότι τα προηγούμενα σήματα της προσφεύγουσας θα θεωρηθούν προγενέστερα σήματα υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και συνεπώς η ανακοπή της προσφεύγουσας, η οποία βασίζεται στην πιθανότητα σύγχυσης, θα εκτιμηθεί επί της ουσίας.

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «MOTO B» χρώματος: μαύρου, λευκού, κόκκινου, χρυσού, πράσινου, καφέ και γκρι για προϊόντα των κλάσεων 9, 12 και 25 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 8 780 926

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Ανταχθέν σήμα ή σημείο: Γνωστά, ιταλικά, μη καταχωρισμένα εικονιστικά σήματα «MOTOBI» κ.λπ.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Benelli Q.J. κατά ΓΕΕΑ — Demharter (MOTOBI)

(Υπόθεση T-170/13)

(2013/C 147/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Benelli Q.J. Srl (Pesaro, Ιταλία) (εκπρόσωπος: P. Lukácsi, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Demharter GmbH (Dillingen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να τροποποιήσει την απόφαση του καθού και να απορρίψει το αίτημα έκπτωσης του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του, το οποίο υποβλήθηκε από την αιτούσα

— να ακυρώσει την απόφαση του καθού και να αναπέμψει την απόφαση στο ΓΕΕΑ προς περαιτέρω εξέταση και προς έκδοση νέας απόφασης, εάν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει οπωσδήποτε να προβεί σε νέα, εις βάθος ανάλυση των αποδεικτικών στοιχείων περί ουσιαστικής χρήσεως του σήματος,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Το λεκτικό σήμα «MOTOBI» για προϊόντα της κλάσης 12 — καταχωρισμένο αριθ. 835 264 κοινοτικό σήμα

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος εκπίπτει των δικαιωμάτων του

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η προσφυγή απορρίπτεται

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α' του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Benelli Q.J. κατά ΓΕΕΑ — Demharter (MOTOBİ B PESARO)

(Υπόθεση T-171/13)

(2013/C 147/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Benelli Q.J. Srl (Pesaro, Ιταλία) (εκπρόσωπος: P. Lukácsi, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Demharter GmbH (Dillingen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να τροποποιήσει την απόφαση του καθού και να απορρίψει το αίτημα έκπτωσης του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του, το οποίο υπέβαλε η αιτούσα,
- να ακυρώσει την απόφαση του καθού και να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ προς περαιτέρω εξέταση και προς έκδοση νέας απόφασης, εάν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να προβεί σε νέα, εις βάθος ανάλυση των αποδεικτικών στοιχείων περί ουσιαστικής χρήσεως του σήματος,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Το εικονιστικό σήμα «MOTOBİ B PESARO» για προϊόντα των κλάσεων 9, 12 και 25 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 2 262 269

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ο δικαιούχος εκπίπτει των δικαιωμάτων του

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η προσφυγή απορρίπτεται

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2013 — Omega κατά ΓΕΕΑ — Omega Engineering (Ω OMEGA)

(Υπόθεση T-175/13)

(2013/C 147/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Omega SA (Biel/Bienne, Ελβετία) (εκπρόσωπος: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Omega Engineering, Inc. (Stamford, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 10ης Ιανουαρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 2055/2011-1 και R 2186/2011-1 και να χορηγήσει την προστασία του σήματος η καταχώριση του οποίου ζητείται για όλα τα ζητούμενα προϊόντα,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Διεθνής καταχώριση στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εικονιστικού σήματος περιέχοντος το λεκτικό στοιχείο «Ω OMEGA» για προϊόντα της κλάσεως 9 — υπ. αρ. 997 036 αίτηση διεθνούς καταχώρισεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Omega Engineering, Inc.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικό και κοινοτικό λεκτικό σήμα «OMEGA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 7, 9, 11, 16, 35, 38, 41 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής και μερική απόρριψη της αιτούμενης προστασίας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας και μερική απόρριψη της αιτούμενης προστασίας

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

**Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Pesquerias Riveirenses
κ.λπ. κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-180/13)

(2013/C 147/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Pesquerias Riveirenses, SL (Ribeira, España)· Pesquerias Campo de Marte, SL (Ribeira)· Pesquera Anrajo, SL (Ribeira)· Arrastreros del Barbanza, SA (Ribeira)· Martínez Pardavila e Hijos, SL (Ribeira)· Lijo Pesca, SL (Ribeira)· Frigoríficos Hermanos Vidal, SA (Ribeira)· Pesquera Boteira, SL (Ribeira)· Francisco Mariño Mos y Otros, CB (Ribeira)· Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, CB (Ribeira)· Marina Nalda, SL (Ribeira)· Portillo y Otros, SL (Ribeira)· Vidiña Pesca, SL (Ribeira)· Pesca Hermo, SL (Ribeira)· Pescados Oubiña Perez, SL (Ribeira)· Manuel Pena Graña (Ribeira)· Campo Eder, SL (Ribeira)· Pesquera Laga, SL (Ribeira)· Pesquera Jalisco, SL (Ribeira)· Pesquera Jopitos, SL (Ribeira)· και Pesca-Julimar, SL (Ribeira) (εκπρόσωπος: J. Tojeiro Sierto, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 40/2013 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2013, στο μέτρο που λαμβάνει υπόψη από κοινού τη βόρεια και τη νότια συνιστώσα του αποθέματος του είδους προσφυγάκι του βορειοανατολικού Ατλαντικού για τους σκοπούς του καθορισμού του ΤΑC (συνολικού επιτρεπόμενου αλιεύματος) του είδους προσφυγάκι που προβλέπεται στα παραρτήματα ΙΑ και ΙΒ (σελίδες 84 και 103, αντιστοίχως ΕΕ L 23 της 25.1.2013, σ. 54/153).

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1) Πρώτος λόγος, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 39 ΣΛΕΕ

— Υποστηρίζεται συναφώς ότι το άρθρο 39 ΣΛΕΕ προβλέπει, ως έναν από τους στόχους της κοινής γεωργικής και της κοινής αλιευτικής πολιτικής, την ορθολογική διαχείριση των πόρων, ο δε προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στη διάταξη αυτή, στο μέτρο που, καθόσον δεν διακρίνει μεταξύ της βόρειας και της νότιας συνιστώσας του αποθέματος του είδους προσφυγάκι του Βόρειου Ατλαντικού, δεν συμβαδίζει με ό,τι πρέπει να νοείται ως ορθολογική διαχείριση των πόρων. Οι προσφεύγουσες δέχονται ότι η κατάσταση της βόρειας συνιστώσας απαιτεί περιοριστικά μέτρα όσον αφορά τη διαχείριση της αλιείας, τούτο όμως δεν ισχύει για τη νότια συνιστώσα, ως προς τα είδη της οποίας δεν συντρέχει κατάσταση υπεραλιεύσεως. Αυτός ο τρόπος δράσης αντιβαίνει επίσης στην αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, που επιτάσσει, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι παρόμοιες καταστάσεις να μην αντιμετωπίζονται κατά δια-

φορετικό τρόπο και οι διαφορετικές καταστάσεις να μην αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο, εκτός αν η μεταχείριση αυτή δικαιολογείται αντικειμενικώς.

2) Δεύτερος λόγος, που βασίζεται σε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 και του άρθρου 6 της Συμφωνίας της Νέας Υόρκης του 1995

— Υποστηρίζεται συναφώς ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, καθιερώνει την προληπτική δράση ως αρχή που πρέπει να διέπει τη λήψη μέτρων διατηρήσεως και βιώσιμης εκμεταλλεύσεως των αλιευτικών πόρων, η ίδια δε αρχή προβλέπεται στο άρθρο 6 της «Συμφωνίας για την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δικαίο της θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982, όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων» (Νέα Υόρκη, 1995· ΕΕ L 189 της 3.7.1998, σ. 14/41), στην οποία προσχώρησε η ΕΕ και τα τότε ανήκοντα σε αυτήν κράτη μέλη στις 19.12.2003 και η οποία τέθηκε σε ισχύ στις 18.1.2004. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η διαχείριση του αποθέματος του είδους προσφυγάκι στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, στο μέτρο που δεν διακρίνει μεταξύ της βόρειας και της νότιας συνιστώσας του αποθέματος, επιβάλλει σε τέτοιο βαθμό δραστική και συλλήβδην μείωση των αλιευμάτων στη νότια συνιστώσα που να δημιουργεί «κίνδυνο» ο οποίος θα απαιτούσε την εφαρμογή της αρχής της προληπτικής δράσεως.

3) Τρίτος λόγος, που βασίζεται σε προσβολή της αρχής της αναλογικότητας

— Οι προσφεύγουσες θεωρούν συναφώς ότι η διαχείριση του αποθέματος του είδους προσφυγάκι στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό εκ μέρους της ΕΕ για το 2013 (προσβαλλόμενος κανονισμός του Συμβουλίου), στο μέτρο που δεν διακρίνει μεταξύ της βόρειας και της νότιας συνιστώσας, επιβάλλει στη νότια συνιστώσα ακραία μέτρα (μείωση του ΤΑC) που υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του προσβαλλόμενου σκοπού (επαναφορά του αποθέματος του είδους προσφυγάκι στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό) και ότι, ως εκ τούτου, προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2013 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-191/13)

(2013/C 147/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/248/13 Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 6) στον οικοδομικό τομέα, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και οι ισχυρισμοί είναι οι ίδιοι με αυτούς στην υπόθεση T-148/13, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπή.

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2013 — United Parcel Service κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-194/13)

(2013/C 147/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: United Parcel Service (Ατλάντα, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) (εκπρόσωποι: A. Ryan και B. Graham, solicitors, και W. Knibbeleer και Π. Στάμου, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την από 30 Ιανουαρίου 2013 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2013) 431 (COMP/M.6570 — UPS και TNT Express), περί απαγορεύσεως του σχεδίου αποκτήσεως της TNT Express N.V. από την UPS, καθόσον απαγορεύει τη συγκέντρωση, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων οιοδήποτε ενδεχόμενου παρεμβαίνοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στηρίξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εξέταση των πιθανών αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως όσον αφορά τις τιμές. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως και παραβίασε τα δικαιώματα άμυνας της UPS, τροποποιώντας ουσιαστικά το οικονομετρικό πρότυπο που είχε προβάλει η UPS, χωρίς να προβεί σε ακρόαση της ή να εξηγήσει ικανοποιητικά τις τροποποιήσεις που επέφερε.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι, καθορίζοντας αυθαίρετο κριτήριο για την εκτίμηση του επαληθεύσιμου χαρακτήρα της βελτιώσεως της αποτελεσματικότητας, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρεξέκλινε από το κριτήριο που έχει καθορίσει η νομολογία. Επιπλέον, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποδίδοντας ανεπαρκή ή και καμία σημασία στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της οποίας την ύπαρξη είχε καταρχήν δεχθεί. Τέλος, η Επιτροπή υπέπεσε σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της UPS, στηρίζοντας την εκ μέρους της απόρριψη της προβληθείσας βελτιώσεως της αποτελεσματικότητας σε αιτιάσεις των οποίων δεν είχε λάβει προηγουμένως γνώση η UPS.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εφαρμόζοντας κατ' εσφαλμένο τρόπο την έννοια της εγγύτητας του ανταγωνισμού. Υπέπεσε επίσης σε πλάνη κρίνοντας, χωρίς συγκεκριμένες αποδείξεις, ότι η αντίπαλη επιχείρηση της οντότητας που θα προέκυπτε από τη συγκέντρωση θα αποδεχόταν ενδεχόμενες αυξήσεις τιμών εκ μέρους της επιχειρήσεως που θα προέκυπτε από τη συγκέντρωση.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της UPS, καθόσον αρνήθηκε σ' αυτήν την πρόσβαση σε κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να την απαλλάξουν από την όποια ευθύνη. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθώς και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι οι μη εγγύς ανταγωνιστές δεν θα μπορούσαν να αναπτυχθούν ώστε να ασκήσουν ουσιαστική πίεση στην επιχείρηση που θα προέκυπτε από τη συγκέντρωση στο εγγύς μέλλον.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εξέταση της ικανότητας των πλατών να περιορίσουν την οντότητα που θα προέκυπτε από τη συγκέντρωση.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 30ής Ιανουαρίου 2013 — De Luca κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-20/06 RENV)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αναπομπή στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κατόπιν αναιρέσεως — Διορισμός — Υπάλληλος εντασσόμενος σε ανώτερη ομάδα καθηκόντων μέσω γενικού διαγωνισμού — Υποψήφιος περιληφθείς σε πίνακα επιτυχόντων πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Μεταβατικοί κανόνες κατατάξεως σε βαθμό κατά την πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)

(2013/C 147/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Patrizia De Luca (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και J.-N. Louis, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: J. Currall)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2005, περί διορισμού της προσφεύγουσας, υπαλλήλου ήδη καταταχθείσας στον βαθμό A*10 και επιτυχούσας σε διαγωνισμό για τους βαθμούς A5/A4, σε θέση υπαλλήλου διοικήσεως στη Γενική Διεύθυνση «Δικαιοσύνη, ελευθερία και ασφάλεια», καθ' όσον μεταβάλλει την κατάταξή της από τον βαθμό A*10 στον βαθμό A*9.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η P. De Luca και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν έκαστη τα δικαστικά τους έξοδα στις δύο διαδικασίες ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της P. De Luca που αφορούν τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της
13ης Μαρτίου 2013 — ΑΚ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-91/10) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Μόνιμοι υπάλληλοι — Άρθρο 43, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Όσιμη σύνταξη των εκθέσεων εξελίξεως σταδιοδρομίας — Ηθική βλάβη — Απώλεια κάθε δυνατότητας προαγωγής)

(2013/C 147/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: AK (Esbo, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος της προσφεύγουσας-ενάγουσας [στο εξής: προσφεύγουσα] για αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας της μη συντάξεως εκθέσεων εξελίξεως σταδιοδρομίας και της μη κινήσεως διοικητικής έρευνας προκειμένου να αποδειχθούν τα πραγματικά περιστατικά της παρενοχλήσεως, καθώς και αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στην ΑΚ το ποσό των 15 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία αυτή υπέστη.
- 2) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στην ΑΚ το ποσό των 4 000 ευρώ προς αποκατάσταση της ζημίας από την απώλεια ευκαιρίας να προαχθεί σε βαθμό ανώτερο ή ισόδυναμο του βαθμού Α 5 προ της 1ης Μαρτίου 2008.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της ΑΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 13 της 15.1.2011, σ. 40.

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 30ής Ιανουαρίου 2013 — Wahlström κατά Frontex**

(Υπόθεση F-87/11) ⁽¹⁾

(«Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Άρθρο 8 του ΚΛΠ — Διαδικασία — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Αρμοδιότητα»)

(2013/C 147/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kari Wahlström (Άλιμος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Frontex) (εκπρόσωποι: S. Vuorensola και H. Caniard, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του εκτελεστικού διευθυντή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 10ης Δεκεμβρίου 2010, περί μη παρατάσεως της ισχύος της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του K. Wahlström.
- 2) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του K. Wahlström.

⁽¹⁾ ΕΕ C 347 της 26.11.2011, σ. 45.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2013 — Taghani κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-93/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού περί αποκλεισμού από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως — Ένδικα βοηθήματα — Ένδικη προσφυγή ασκηθείσα πριν από την απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως — Παραδεκτό — Τροποποίηση της προκηρύξεως του διαγωνισμού μετά τη διεξαγωγή των προκριματικών δοκιμασιών — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Ασφάλεια δικαίου)

(2013/C 147/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jamal Taghani (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και B. Eggert)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AST/111/10 — Γραμματείς (AST 1), με την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AST/111/10, της 15ης Ιουνίου 2011, περί αποκλεισμού του J. Taghani από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως.
- 2) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον J. Taghani το ποσό των 1 000 ευρώ.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 347 της 26.11.2011, σ. 46.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2013 — van der Aat κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-111/11) ⁽¹⁾

[Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Ετήσια αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού — Άρθρα 64, 65, και 65α του ΚΥΚ — Παράρτημα XI του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1239/2010 — Διορθωτικοί συντελεστές — Υπάλληλοι που είναι τοποθετημένοι στην Ισραήλ]

(2013/C 147/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: van der Aat κ.λπ. (Besozzo, Ιταλία), (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και D. Martin)

Αντικείμενο

Ακύρωση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων μισθοδοσίας των προσφευγόντων για τον Φεβρουάριο του 2011 και των εκκαθαριστικών σημειωμάτων μισθοδοσίας των επόμενων μηνών επί των οποίων εφαρμόστηκε ο νέος διορθωτικός συντελεστής για την πόλη Varese δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 1239/2010, του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρεμβαίνον, φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 6 της 7.1.2012, σ. 27.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2013 — *Dalmasso* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-112/11) (¹)

[Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Ετήσια αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού — Άρθρα 64, 65, και 65α του ΚΥΚ — Παράρτημα XI του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1239/2010 — Διορθωτικοί συντελεστές — Υπάλληλοι που είναι τοποθετημένοι στην *Israël*]

(2013/C 147/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Raffaele Dalmasso (Monvalle, Ιταλία), (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντικείμενο

Ακύρωση του εκκαθαριστικού σημειώματος μισθοδοσίας του προσφεύγοντος για τον Φεβρουάριο του 2011 και των εκκαθαριστικών σημειωμάτων μισθοδοσίας των επόμενων μηνών επί των οποίων εφαρμόστηκε ο νέος διορθωτικός συντελεστής για την πόλη Varese δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 1239/2010, του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Raffaele Dalmasso φέρει τα δικαστικά έξοδά του και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρεμβαίνον, φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 6 της 7.1.2012, σ. 27.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2013 — SF (*) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-10/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Ημερήσιο νοσοκομειακό επίδομα — Μετάθεση — Χορήγηση του ημερήσιου αποζημιώσης — Υπάλληλος ο οποίος είναι ιδιοκτήτης στέγης ευρισκόμενης στο νέο τόπο άσκησης των καθηκόντων του — Απόδειξη ότι υπεβλήθη σε έξοδα λόγω της προσωρινής εγκατάστασής του στο νέο τόπο άσκησης των καθηκόντων του)

(2013/C 147/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: SF (*) (εκπρόσωπος: S. Pappas, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αίτηση ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής με την οποία απερρίφθη η χορήγηση ημερήσιας αποζημιώσης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Η προσφυγή απορρίπτεται.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του SF (*) .
- 3) Ο SF (*) φέρει κατά το ήμισυ τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 65 της 3.3.2012, σ. 29.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2013 — BR κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση F-13/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Μη ανανέωση σύμβασης)

(2013/C 147/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BR (Wezembeek-Orpem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής περί μη ανανέωσης της σύμβασης εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η BR φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 138 της 12.5.2012, σ. 32.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 6ης Μαρτίου 2013 — Scheefer κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-41/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου αορίστου χρόνου — Νόμιμος λόγος)

(2013/C 147/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Séverine Scheefer (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: R. Adam και P. Ketter, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: V. Montebello-Demogeot και M. Ecker)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Κοινοβουλίου περί καταγγελίας της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου αορίστου χρόνου της προσφεύγουσας και αξίωση αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η S. Scheefer φέρει τα δικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

(¹) EE C 138 της 12.05.2012, σ. 38.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-17/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεμοιοτυπίας — Χειρόγραφη υπογραφή του δικηγόρου που διαφέρει από εκείνη επί του πρωτοτύπου του ταχυδρομικώς αποσταλέντος δικογράφου της προσφυγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 147/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. J. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επανορθώσει τη ζημία που ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της υπερβολικής διάρκειας της διαδικασίας αναγνώρισεως της σοβαρότητας της ασθένειας από την οποία έπαυσε

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 138 της 12.5.2012, σ. 33.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Peri κατά ΕΟΕΣΕ

(Υπόθεση F-33/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Συμβασιούχοι υπάλληλοι με επικουρικά καθήκοντα — Πρόσληψη — Κατάταξη κατά την πρόσληψη — Άρθρα 3α, 3β και 86 του ΚΛΠ — ΕΟΕΣΕ — Εσωτερικοί κανόνες για την κατάταξη των συμβασιούχων υπαλλήλων)

(2013/C 147/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Jean Peri (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ΕΟΕΣΕ) (εκπρόσωποι: M. Oliván Avilés και G. Bambara)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως της συμβάσεως που σύναψε ο προσφεύγων-ενάγων με τον ΕΟΕΣΕ, κατά το μέρος που τον κατατάσσει στον βαθμό AD10.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως αβάσιμη.
- 2) Ο J. Peri φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Εκτελεστικού Οργανισμού του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρεμβαίνον, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 184 της 23.6.2012, σ. 23.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 6ης Φεβρουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-67/12) (¹)

(«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Έλλειψη νομιμότητας — Αποστολή επιστολής σχετικά με την εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως στον εκπρόσωπο του προσφεύγοντος-ενάγοντος στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως κατά της αποφάσεως αυτής — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος — Άρθρο 94, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας»)

(2013/C 147/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Berardis-Kayser και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος περί επιδικάσεως αποζημιώσεως λόγω του ότι η καθής-εναγομένη απέστειλε επιστολή αφορώσα τον προσφεύγοντα-ενάγοντα σε δικηγόρο που δεν τον εκπροσωπούσε ακόμα στην υπόθεση αυτή.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

3) Καταδικάζει τον L. Marcuccio να καταβάλει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ποσό 2 000 ευρώ.

(¹) ΕΕ C 311 13.10.2012, σ. 16.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Brus κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-79/12) (¹)

(«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης — Τυπικές απαιτήσεις — Έκθεση των προσβληθέντων λόγων — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη»)

(2013/C 147/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Karel Brus (Zaventem, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Dunekeot, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall, J. Baquero Cruz και W. Roels)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής να απολύσει τον προσφεύγοντα και να μειώσει το ποσό της σύνταξής του, συνεπεία πειθαρχικής διαδικασίας που κινήθηκε κατόπιν διαπίστωσης παράβασης του άρθρου 11 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Η προσφυγή απορρίπτεται ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο K. Brus φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) ΕΕ C 319 της 20.10.2012, σ. 18.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-131/12)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας — Χειρόγραφη υπογραφή του δικηγόρου που διαφέρει από εκείνη επί του πρωτοτύπου του ταχυδρομικώς αποσταλέντος δικογράφου της προσφυγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 147/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο

Αίτημα να ακυρωθεί η απόρριψη της αποκατάστασής της ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων εξαιτίας της συνταξιοδοτήσεώς του και αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Προσφυγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2012 — ΖΖ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-101/12)

(2013/C 147/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΖΖ (εκπρόσωποι: εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal και S. Orlandi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασής για την ανάκληση της προτάσεως μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, την οποία αποδέχτηκε ο προσφεύγων, και για την αντικατάστασή της με άλλη, η οποία υπολογίστηκε βάσει των νέων ΓΕΔ.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κηρύξει παράνομο το άρθρο 9 των ΓΕΔ του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει την απόφαση της 21ης Ιουνίου 2011 περί ακυρώσεως και αντικατάστασής της προτάσεως μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έγινε δεκτή στις 28 Ιουλίου 2010·
- να ακυρώσει την απόφαση της 21ης Ιουνίου 2011 περί εφαρμογής στην αίτηση μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων

του προσφεύγοντος των παραμέτρων των ΓΕΔ του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ της 3ης Μαρτίου 2011·

- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 13ης Δεκεμβρίου 2012 — ΖΖ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-150/12)

(2013/C 147/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΖΖ (εκπρόσωπος: G. Maximini, Rechtsanwalt)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα για την ακύρωση της αποφάσεως του καθού να αρνηθεί στον προσφεύγοντα-ενάγοντα την καταβολή μέρους της αποζημιώσεως επανεγκαταστάσεως και την επιστροφή ορισμένων εξόδων ταξιδιού.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 29 Μαρτίου 2012 απόφαση του καθού, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος/ενάγοντος περί καταβολής του δεύτερου ημίσεος της αποζημιώσεως επανεγκαταστάσεως δυνάμει του άρθρου 6 του παραρτήματος VII του Κώδικα Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΥΚ) και περί επιστροφής των εξόδων ταξιδιού δυνάμει του άρθρου 7 του ίδιου παραρτήματος·
- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στον προσφεύγοντα/ενάγοντα το δεύτερο ήμισυ της αποζημιώσεως επανεγκαταστάσεως, το ύψος του οποίου ισούται με τον βασικό μισθό ενός επιπέδου μνηός υπηρεσίας, καθώς και το σύνολο των εξόδων ταξιδιού προς τον τόπο καταγωγής του, λόγω της οριστικής αποχωρήσεώς του από την υπηρεσία, όσον αφορά τον ίδιο, τη σύζυγό του και τον διαβιούντα υπό την οικογενειακή στέγη γιο του ο οποίος πάσχει από βαριά αναπηρία.
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα και στην απόδοση όλων των αναγκαίων δαπανών του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

2013/C 147/63	Υπόθεση F-41/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 6ης Μαρτίου 2013 — Scheefer κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου αορίστου χρόνου — Νόμιμος λόγος) 34	34
2013/C 147/64	Υπόθεση F-17/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας — Χειρόγραφη υπογραφή του δικηγόρου που διαφέρει από εκείνη επί του πρωτοτύπου του ταχυδρομικώς αποσταλέντος δικογράφου της προσφυγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο) 34	34
2013/C 147/65	Υπόθεση F-33/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Peri κατά ΕΟΕΣΕ (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Συμβασιούχοι υπάλληλοι με επικουρικά καθήκοντα — Πρόσληψη — Κατάταξη κατά την πρόσληψη — Άρθρα 3α, 3β και 86 του ΚΛΠ — ΕΟΕΣΕ — Εσωτερικοί κανόνες για την κατάταξη των συμβασιούχων υπαλλήλων) 34	34
2013/C 147/66	Υπόθεση F-67/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 6ης Φεβρουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής («Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημίωσης — Έλλειψη νομιμότητας — Αποστολή επιστολής σχετικά με την εκτέλεση δικαστικής απόφασης στον εκπρόσωπο του προσφεύγοντος-ενάγοντος στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως κατά της απόφασης αυτής — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος — Άρθρο 94, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας») 35	35
2013/C 147/67	Υπόθεση F-79/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Brus κατά Επιτροπής («Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης — Τυπικές απαιτήσεις — Έκθεση των προσβληθέντων λόγων — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη») 35	35
2013/C 147/68	Υπόθεση F-131/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας — Χειρόγραφη υπογραφή του δικηγόρου που διαφέρει από εκείνη επί του πρωτοτύπου του ταχυδρομικώς αποσταλέντος δικογράφου της προσφυγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο) 35	35
2013/C 147/69	Υπόθεση F-101/12: Προσφυγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής 36	36
2013/C 147/70	Υπόθεση F-150/12: Προσφυγή-αγωγή της 13ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά Κοινοβουλίου 36	36

Τιμή συνδρομής 2013 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 420 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	910 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί), DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωση για τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

